

Europeiska
unionens råd

Bryssel den 14 april 2021
(OR. en)

Interinstitutionellt ärende:
2018/0191 (COD)

14148/1/20
REV 1

EDUC 451
JEUN 136
SPORT 51
SOC 819
RELEX 1022
RECH 530
CADREFIN 462
IA 121
CODEC 1372
PARLNAT 153

RÄTTSAKTER OCH ANDRA INSTRUMENT

Ärende: Rådets ståndpunkt vid första behandlingen inför antagandet av
EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING om inrättande
av Erasmus+: Unionens program för utbildning, ungdom och idrott samt
om upphävande av förordning (EU) nr 1288/2013
– Antagen av rådet den 13 april 2021

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) .../...

av den

**om inrättande av Erasmus+: Unionens program för utbildning,
ungdom och idrott samt om upphävande av förordning (EU) nr 1288/2013**

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA
FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 165.4
och 166.4,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande¹,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande²,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet³, och

¹ EUT C 62, 15.2.2019, s. 194.

² EUT C 168, 16.5.2019, s. 49.

³ Europaparlamentets ståndpunkt av den 28 mars 2019 (ännu inte offentliggjord i EUT) och rådets ståndpunkt vid den första behandlingen av den 13 april 2021 (ännu inte offentliggjord i EUT). Europaparlamentets ståndpunkt av den ... (ännu inte offentliggjord i EUT).

av följande skäl:

- (1) Att investera i mobilitet i utbildningssyfte för alla, oavsett bakgrund och resurser, samt i samarbete och en innovativ politisk utveckling på områdena för utbildning, ungdom och idrott är avgörande för att skapa inkluderande, sammanhållna och motståndskraftiga samhällen och upprätthålla unionens konkurrenskraft, och är särskilt viktigt i ett sammanhang där snabba och genomgripande förändringar sker till följd av den tekniska revolutionen och globaliseringen. Sådana investeringar bidrar dessutom till att stärka den europeiska identiteten och de europeiska värdena samt till en mer demokratisk union.
- (2) I sitt meddelande av den 14 november 2017 med titeln *Stärka den europeiska identiteten genom utbildning och kultur* lade kommissionen fram sin vision om att arbeta för att senast 2025 förverkliga ett europeiskt område för utbildning, där utbildning inte hindras av gränser. I det meddelandet fastställdes en vision om en union där det har blivit normalt att tillbringa en tid i en annan medlemsstat för studier och lärande i alla former och sammanhang och där alla utöver sitt modersmål talar två andra språk, och där människorna har en stark känsla för sin identitet som européer, för det europeiska kulturarvet och dess mångfald. I det sammanhanget betonade kommissionen behovet av att stärka det beprövade Erasmus+-programmet för alla målgrupper som redan ingår, i syfte att nå ut till deltagare med begränsade möjligheter.

- (3) Betydelsen av utbildning och ungdomar för unionens framtid återspeglas i kommissionens meddelande av den 14 februari 2018 med titeln *En ny och modern flerårig budgetram för ett EU som effektivt genomför sina prioriteringar efter 2020*. I det meddelandet betonas behovet av att genomföra de åtaganden som medlemsstaterna gjorde vid det sociala toppmötet för rättvisa jobb och tillväxt som hölls i Göteborg den 17 november 2017, inbegripet genom ett fullständigt genomförande av den europeiska pelaren för sociala rättigheter som Europaparlamentet, rådet och Europeiska kommissionen högtidligt proklamerade och undertecknade den 17 november 2017¹ och dess princip 1 som rör utbildning och livslångt lärande. I det meddelandet framhölls att det är nödvändigt att öka mobiliteten och utbytena, bland annat genom ett väsentligt förstärkt, inkluderande och utbyggt Erasmus+-program, vilket Europeiska rådet efterlyste i sina slutsatser av den 14 december 2017.

¹ EUT C 428, 13.12.2017, s. 10.

- (4) I princip 1 i den europeiska pelaren för sociala rättigheter fastställs att var och en har rätt till god, inkluderande utbildning och livslångt lärande för att bibehålla och tillägna sig färdigheter som tillåter att individen deltar fullt ut i samhället och framgångsrikt klarar övergångar på arbetsmarknaden. I den europeiska pelaren för sociala rättigheter förtydligas också vikten av förskoleverksamhet och barnomsorg av god kvalitet och av att säkerställa lika möjligheter för alla.
- (5) I Bratislavaförklaringen, som undertecknades den 16 september 2016, betonade ledarna för 27 medlemsstater sin beslutsamhet att ge ungdomar bättre möjligheter. I Romförklaringen, som undertecknades den 25 mars 2017, utfäste sig ledarna för 27 medlemsstater och för Europeiska rådet, Europaparlamentet och kommissionen att sträva efter ett EU där unga får den bästa utbildningen och kan studera och få arbete över hela kontinenten och som bevarar vårt kulturarv och främjar kulturell mångfald.

(6) I kommissionens rapport av den 31 januari 2018 om halvtidsutvärderingen av Erasmus+-programmet (2014–2020) som inrättats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1288/2013¹ (*programmet 2014–2020*) bekräftades att inrättandet av ett samlat program för allmän utbildning, yrkesutbildning, ungdomsfrågor och idrott hade lett till betydande förenklingar, rationaliseringar och synergier i förvaltningen av det programmet, men slutsatsen drogs att ytterligare förbättringar behövdes för att ytterligare konsolidera effektivitetsvinsterna i programmet 2014–2020. I de samråd som genomfördes i samband med den halvtidsutvärderingen och om det kommande programmet uttryckte medlemsstaterna och de berörda parterna ett starkt önskemål om att Erasmus+-programmets tillämpningsområde, uppbyggnad och genomförandemekanismer skulle bibehållas, samtidigt som de efterlyste ett antal förbättringar, såsom att Erasmus+-programmet borde göras mer inkluderande, enklare och mer hanterbart för bidragsmottagarna. Medlemsstaterna och de berörda parterna uttryckte även sitt fulla stöd för att programmet ska fortsätta vara integrerat i och bygga på modellen för livslångt lärande. I sin resolution av den 2 februari 2017 om genomförandet av Erasmus+² välkomnade Europaparlamentet den integrerade strukturen i programmet 2014–2020 och uppmanade kommissionen att fullt ut utnyttja det programmets dimension av livslångt lärande genom att främja och uppmuntra sektorsövergripande samarbete i Erasmus+-programmet. Medlemsstaterna och de berörda parterna framhöll också behovet av att ytterligare stärka Erasmus+-programmets internationella dimension.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1288/2013 av den 11 december 2013 om inrättande av ”Erasmus+”: Unionens program för allmän utbildning, yrkesutbildning, ungdom och idrott och om upphävande av besluten nr 1719/2006/EG, nr 1720/2006/EG och nr 1298/2008/EG (EUT L 347, 20.12.2013, s. 50.).

² EUT C 252, 18.7.2018, s. 31.

- (7) Det offentliga samrådet 2018 om unionens finansiering på områdena för värden och mobilitet bekräftade de viktigaste slutsatserna i rapporten om halvtidsutvärderingen av programmet 2014–2020 och betonade behovet av att göra det kommande programmet mer inkluderande, att fortsättningsvis fokusera på att modernisera utbildningssystemen och att stärka prioriteringarna när det gäller att främja en europeisk identitet, ett aktivt medborgarskap och deltagande i det demokratiska livet.
- (8) I sitt meddelande av den 2 maj 2018 med titeln *En modern budget för ett EU som skyddar, försvarar och sätter medborgarna i centrum – Flerårig budgetram 2021–2027* efterlyste kommissionen ökade investeringar i människor och en starkare inriktning mot *unga* i nästa budgetram. I det meddelandet konstaterade kommissionen att Erasmus+-programmet hade varit en av EU:s mest synliga framgångar. I sitt meddelande av den 27 maj 2020 med titeln *EU-budgeten som motor i den europeiska återhämtningsplanen* noterade kommissionen Erasmus+-programmets bidrag till att göra EU mer resilient och komma till rätta med socioekonomiska utmaningar. Kommissionen bekräftade även att den är fast besluten att avsevärt stärka Erasmus+-programmet. Detta skulle ge fler människor möjlighet att flytta till ett annat land för att studera eller arbeta, och göra det möjligt att lägga tonvikten i programmet på inkludering och på att nå ut till fler personer med begränsade möjligheter.

- (9) I detta sammanhang är det nödvändigt att inrätta Erasmus+, unionens program för utbildning, ungdom och idrott (*programmet*), som efterföljare till programmet 2014–2020. Den integrerade karaktären i programmet 2014–2020 som omfattar lärande i alla sammanhang, antingen det rör sig om formellt, icke-formellt eller informellt lärande, samt lärande i alla skeden av livet, bör stärkas för att främja flexibla utbildningsvägar och därigenom göra det möjligt för människor att förvärva och förbättra de kunskaper, färdigheter och kompetenser som behövs för deras personliga utveckling och för att möta utmaningarna och på bästa sätt utnyttja de möjligheter som 2000-talet erbjuder.
- (10) Programmet bör inrättas för en sjuårsperiod så att dess löptid anpassas till den fleråriga budgetramen för åren 2021 till 2027, vilken fastställs i rådets förordning (EU, Euratom) 2020/2093¹ (*den fleråriga budgetramen 2021–2027*).
- (11) Programmet bör vara rustat för att bidra ännu mer till att genomföra unionens politiska mål och prioriteringar på områdena för utbildning, ungdom och idrott. En enhetlig strategi för livslångt lärande är avgörande för att hantera de olika övergångar som människor kommer stå inför under olika skeden av livet. En sådan strategi bör uppmuntras genom ett effektivt sektorsövergripande samarbete. För att komma vidare med en sådan strategi bör programmet upprätthålla en nära förbindelse med den övergripande strategiska ramen för unionens politiska samarbete på områdena för utbildning och ungdom, inbegripet de politiska målsättningarna för skolor, högre utbildning, yrkesutbildning och vuxenutbildning, samtidigt som nya synergier med andra relaterade unionsprogram och politikområden förstärks och utvecklas.

¹ Rådets förordning (EU, Euratom) 2020/2093 av den 17 december 2020 om den fleråriga budgetramen 2021–2027 (EUT L 433I, 22.12.2020, s. 11).

- (12) Programmet är en viktig del av arbetet med att skapa ett europeiskt område för utbildning. Som en uppföljning av sitt meddelande av den 14 november 2017 med titeln *Stärka den europeiska identiteten genom utbildning och kultur* erinrade kommissionen, i sitt meddelande av den 30 september 2020 om att förverkliga det europeiska området för utbildning senast 2025, om att Erasmus+-programmet alltjämt är centralt för att uppnå målen för god och inkluderande utbildning och livslångt lärande och att förbereda unionen för den gröna och digitala omställningen. Programmet bör vara rustat att bidra till efterföljaren till den strategiska ramen för europeiskt samarbete på utbildningsområdet och den uppdaterade europeiska kompetensagendan för hållbar konkurrenskraft, social rättvisa och motståndskraft som fastställdes i kommissionens meddelande av den 1 juli 2020 med ett gemensamt åtagande vad gäller den strategiska betydelsen av färdigheter, nyckelkompetenser och kunskaper för att bevara arbetstillfällena och stödja tillväxt, konkurrenskraft, innovation och social sammanhållning, i linje med rådets rekommendation av den 22 maj 2018¹. Programmet bör bidra till genomförandet av handlingsplanen för digital utbildning som fastställdes i kommissionens meddelande av den 30 september 2020 med titeln *Handlingsplan för digital utbildning 2021–2027 – Ställa om utbildningen till den digitala tidsåldern*. Programmet bör hantera den nödvändiga digitala omvandlingen av sektorerna för utbildning, ungdom och idrott. Programmet bör också stödja medlemsstaterna i arbetet med att nå målen i Parisförklaringen av den 17 mars 2015 om att främja medborgarskap och de gemensamma värdena frihet, tolerans och icke-diskriminering genom utbildning.

¹ Rådets rekommendation av den 22 maj 2018 om nyckelkompetenser för livslångt lärande (EUT C 189, 4.6.2018, s. 1).

- (13) I linje med Europeiska unionens ungdomsstrategi 2019–2027¹, ramen för det europeiska samarbetet på ungdomsområdet för 2019–2027, baserad på kommissionens meddelande av den 22 maj 2018 med titeln *Engagera, sammanföra och stärka ungdomar – EU:s nya ungdomsstrategi*, bör programmet stödja ungdomsarbete av hög kvalitet, verktyg och system för utbildning av ungdomsledare, validering av icke-formellt och informellt lärande samt kvalitetsstrategier för att stärka ungdomsorganisationer. Programmet bör stödja en inkluderande och bred EU-ungdomsdialog, vars prioriteringar styrs av ungdomars behov.
- (14) Programmet bör ta hänsyn till den relevanta EU-arbetsplanen för idrott, som är ramen för samarbete på unionsnivå inom idrott. Samstämmighet och komplementaritet bör säkerställas mellan den relevanta EU-arbetsplanen för idrott och de insatser på idrottsområdet som stöds inom ramen för programmet. Det finns ett behov av att lägga särskild tonvikt på idrott på gräsrotsnivå, med tanke på den viktiga roll som idrott spelar när det gäller att främja fysisk aktivitet och en hälsosam livsstil, personliga relationer, social inkludering och jämlikhet. Programmet bör stödja mobilitet i utbildningssyfte för idrottspersonal, främst inom idrott på gräsrotsnivå. Personal inom idrott som inte är på gräsrotsnivå, inbegripet personer som har dubbla karriärer inom, och utanför, idrotten, kan också förstärka effekterna av lärandet och kunskapsöverföringen för personal och organisationer inom idrott på gräsrotsnivå. Möjligheter till mobilitet i utbildningssyfte för personal inom idrott som inte är på gräsrotsnivå bör därför kunna stödjas genom programmet om deras deltagande kan gynna idrott på gräsrotsnivå. Programmet bör bidra till att främja gemensamma europeiska värden genom idrott, god ledning och integritet inom idrott, hållbar utveckling samt utbildning och färdigheter inom och genom idrott. Ideella idrottsevenemang som får stöd från programmet bör uppnå en europeisk dimension och effekt.

¹ EUT C 456, 18.12.2018, s. 1.

- (15) Programmet bör kunna stödja studier inom vilket område som helst och bör i synnerhet bidra till att stärka unionens innovationsförmåga genom att stödja verksamhet som hjälper människor att utveckla de kunskaper, färdigheter, kompetenser och attityder de behöver i framtidsorienterade studie- eller ämnesområden såsom naturvetenskap, teknik, ingenjörsvetenskap, humaniora och matematik, klimatförändringar, miljöskydd, hållbar utveckling, ren energi, artificiell intelligens, robotteknik, dataanalys, formgivning och arkitektur, samt digital kompetens och mediekompetens. Innovation kan främjas genom all verksamhet för mobilitet i utbildningssyfte och samarbete, antingen med direkt eller indirekt förvaltning.
- (16) Synergier med programmet Horisont Europa som inrättats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/...¹⁺ (*Horisont Europa*) bör säkerställa att kombinerade medel från programmet och Horisont Europa används för att stödja verksamhet som stärker och moderniserar europeiska lärosäten. Horisont Europa kommer när så är lämpligt att komplettera programmets stöd för initiativet med Europauniversitet som en del av utvecklingen av nya gemensamma och integrerade långsiktiga och hållbara strategier för utbildning, forskning och innovation. Synergier med Horisont Europa kommer att bidra till att främja integrationen av utbildning och forskning, framför allt vid lärosäten.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/... av den ... om inrättande av Horisont Europa – ramprogrammet för forskning och innovation, om fastställande av dess regler för deltagande och spridning samt om upphävande av förordningarna (EU) nr 1290/2013 och (EU) nr 1291/2013 (EUT ..., ..., s. ...).

⁺ EUT: Vänligen inför i texten numret på förordningen i dokument ST 7064/2020 (2018/0224(COD)) och för in nummer, datum, titel och EUT-hänvisning för den förordningen i fotnoten.

- (17) Ny och framväxande teknik erbjuder betydande möjligheter till lärande och utbyte och har visat sig vara särskilt viktig under covid-19-pandemin. Utöver fysisk mobilitet i utbildningssyfte, som alltså är programmets centrala insats, bör virtuella format såsom virtuellt lärande främjas för att komplettera eller stödja fysisk mobilitet i utbildningssyfte, erbjuda meningsfulla möjligheter till lärande för dem som inte kan flytta fysiskt till ett annat land än det land där de är bosatta eller främja utbyten genom innovativa inlärningsformat. När så är lämpligt bör virtuellt samarbete främjas inom ramen för programmet. Kommissionen bör, när så är möjligt och lämpligt, säkerställa att verktyg för virtuellt lärande som utvecklas inom ramen för programmet görs tillgängliga för den breda allmänheten.
- (18) Vid fullgörandet av sina mål bör programmet vara mer inkluderande genom att deltagandet för personer med begränsade möjligheter förbättras. En rad åtgärder skulle kunna bidra till att öka deltagandet i programmet för personer med begränsade möjligheter, däribland bättre och mer målinriktad utåtriktad verksamhet, kommunikation, rådgivning och bistånd, förenklade förfaranden, mer flexibla former av mobilitet i utbildningssyfte och ökat samarbete med små organisationer, särskilt nya organisationer och lokala gräsrotsorganisationer som arbetar direkt med missgynnade elever i alla åldrar. Det är viktigt att konstatera att det låga deltagandet av personer med begränsade möjligheter har olika orsaker och beror på olika förhållanden. Inom en unionsomfattande ram med sådana åtgärder som syftar till att öka deltagandet för personer med begränsade möjligheter bör därför handlingsplaner för inkludering utarbetas och anpassas till målgrupperna och de särskilda förhållandena i varje medlemsstat.

- (19) I vissa fall är personer med begränsade möjligheter mindre benägna att delta i programmet av ekonomiska skäl, antingen på grund av deras ekonomiska situation eller på grund av de högre kostnaderna för att delta som deras specifika situation medför, vilket ofta är fallet för personer med funktionsnedsättning. I sådana fall skulle deltagandet kunna främjas genom riktat ekonomiskt stöd. Kommissionen bör därför säkerställa att sådana ekonomiska stödåtgärder införs, inbegripet genom eventuella bidragsjusteringar på nationell nivå. Ytterligare kostnader avseende åtgärder för att underlätta inkludering bör inte utgöra en grund för avslag på en ansökan.
- (20) För att göra programmet mer tillgängligt för nya organisationer och för organisationer med mindre administrativ kapacitet samt för att göra programmet mer hanterbart för bidragsmottagare bör en rad åtgärder vidtas i syfte att förenkla programförfarandena på genomförandenivå. I detta avseende bör programmets it-system vara användarvänliga och ge enkel tillgång till de möjligheter som programmet erbjuder. På samma sätt bör de förfaranden som införts för att genomföra programmet vara konsekventa och enkla och åtföljas av stödåtgärder och information av hög kvalitet. För detta ändamål bör regelbundna möten anordnas i nätverket av nationella programkontor.

- (21) I sitt meddelande av den 14 november 2017 med titeln *Att stärka den europeiska identiteten genom utbildning och kultur* betonade kommissionen den centrala roll som utbildning, kultur och idrott spelar för att främja ett aktivt medborgarskap och gemensamma värderingar i den unga generationen. Att stärka den europeiska identiteten och främja enskilda individers och civilsamhällets aktiva deltagande i de demokratiska processerna är av avgörande betydelse för Europas framtid och demokratiska samhällen. Att åka utomlands för att studera, praktisera och arbeta eller för att delta i ungdoms- och idrottsverksamhet bidrar till att stärka den europeiska identiteten i all dess mångfald. Det förstärker känslan av att ingå i en kulturell grupp och främjar interkulturellt lärande, kritiskt tänkande och ett aktivt medborgarskap hos människor i alla åldrar. Personer som deltar i verksamhet för mobilitet i utbildningssyfte bör engagera sig i sina lokalsamhällen och delta aktivt i lokalsamhällena i värdlandet för att dela med sig av sina erfarenheter. Verksamhet som är kopplad till att stärka kreativitet i alla avseenden på områdena för utbildning och ungdom samt enskilda individers nyckelkompetenser bör stödjas genom programmet.
- (22) Programmet bör endast stödja insatser och verksamheter med ett potentiellt europeiskt mervärde. Begreppet europeiskt mervärde bör tolkas brett och kan påvisas på olika sätt, såsom när insatser eller verksamheter är av transnationell karaktär, särskilt med avseende på mobilitet i utbildningssyfte och samarbete som syftar till att åstadkomma en varaktig systemeffekt, kompletterar eller främjar synergier med andra program och politiska mål på nationell nivå, unionsnivå och internationell nivå eller bidrar till en effektiv användning av unionens verktyg för öppenhet och erkännande.

- (23) Programmets internationella dimension bör förstärkas och syfta till att erbjuda fler möjligheter till mobilitet i utbildningssyfte, samarbete och politisk dialog med tredjeländer som inte är associerade till programmet. För att bygga vidare på det framgångsrika genomförandet av verksamhet inom internationell högre utbildning och internationell ungdomsverksamhet på områdena för utbildning och ungdom, inom ramen för de föregående programmen, bör den internationella verksamheten för mobilitet i utbildningssyfte utvidgas till andra sektorer, såsom yrkesutbildning och idrott. För att öka effekterna av denna verksamhet är det viktigt att stärka synergier mellan programmet och unionens instrument för yttre åtgärder, såsom instrumentet för grannskapspolitik, utvecklingssamarbete och internationellt samarbete, som inrättas genom en Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av instrumentet för grannskapspolitik, utvecklingssamarbete och internationellt samarbete – Globala Europa – och om ändring och upphävande av Europaparlamentets och rådets beslut nr 466/2014/EU och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1601 och rådets förordning (EG, Euratom) nr 480/2009, och instrumentet för stöd inför anslutningen (IPA III), som inrättas genom en Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av instrumentet för stöd inför anslutningen (IPA III). Unionens instrument för yttre åtgärder bör syfta till att öka möjligheterna för framför allt enskilda personer och organisationer från tredjeländer som inte är associerade till programmet och i synnerhet stödja kapacitetsuppbyggnad i dessa länder, utveckling av färdigheter och utbyten mellan människor samtidigt som fler möjligheter till samarbete, mobilitet i utbildningssyfte och politisk dialog erbjuds.

- (24) Den grundläggande strukturen för programmet 2014–2020, som indelades i tre kapitel, nämligen utbildning, ungdom och idrott, och som var uppbyggd kring tre programområden, har visat sig vara lyckad och bör bibehållas. Förbättringar för att effektivisera och rationalisera de insatser som stöds av programmet bör införas. Stabilitet och kontinuitet bör också säkerställas i fråga om förvaltnings- och genomförandemetoder. Totalt sett bör minst 75 % av budgeten för programmet genomföras inom ramen för indirekt förvaltning av de nationella programkontoren. Detta innefattar insatser såsom mobilitet i utbildningssyfte inom alla områden för utbildning, ungdom och idrott samt partnerskap för samarbete, däribland småskaliga partnerskap på områdena för utbildning och ungdom. När så är lämpligt bör särskilda arrangemang för direkt förvaltning införas för insatser som inbegriper unionsomfattande nätverk och europeiska organisationer inom ramen för programområdena 2 och 3, med undantag för småskaliga partnerskap.
- (25) Programmet bör genomföra en rad insatser för att stödja mobilitet i utbildningssyfte, samarbete mellan organisationer och institutioner, politikutveckling och samarbete samt Jean Monnet-insatser. Denna förordning bör fastställa dessa insatser samt en beskrivning av dem, inbegripet de verksamheter som skulle kunna genomföras inom ramen för dessa insatser under programperioden.

(26) Programmet bör stärka befintliga möjligheter till mobilitet i utbildningssyfte, framför allt i de sektorer där programmet kan få störst effektivitetsvinster, för att utvidga räckvidden för dessa möjligheter och möta den stora, icke tillgodosedda efterfrågan. Detta bör särskilt ske genom att mobilitet i utbildningssyfte ökas och underlättas för studenter inom högre utbildning, skolelever, vuxenstuderande och yrkesstuderande såsom lärlingar och praktikanter, inbegripet i kompetenshöjande syfte och omskolningssyfte. Nyutexaminerade och personer som nyligen har genomgått en yrkesutbildning bör ha möjlighet att delta i mobilitet i utbildningssyfte. Nyutexaminerades deltagande i mobilitet i utbildningssyfte bör baseras på objektiva kriterier och likabehandling bör säkerställas. Möjligheterna till mobilitet i utbildningssyfte för unga som deltar i verksamhet för icke-formellt lärande bör även utvidgas för att nå ut till fler unga. Mobilitet i utbildningssyfte för personal på områdena för utbildning, ungdom och idrott bör också förstärkas med tanke på dess hävstångseffekt. Möjligheterna till mobilitet i utbildningssyfte bör kunna ta olika former, bland annat praktik, lärlingsutbildningar, ungdomsutbyten, skolutbyten, undervisning eller deltagande i yrkesutvecklingsverksamhet, och bör grundas på de olika sektorernas specifika behov. Programmet bör stödja kvalitet när det gäller mobilitet i utbildningssyfte, inklusive kvalitet på grundval av principerna i Europaparlamentets och rådets rekommendation av den 18 december 2006¹ och rådets rekommendationer av den 28 juni 2011², den 20 december 2012³, den 15 mars 2018⁴, den 26 november 2018⁵ och den 24 november 2020⁶.

¹ Europaparlamentets och rådets rekommendation av den 18 december 2006 om gränsöverskridande rörlighet inom gemenskapen i utbildningssyfte: Europeiska kvalitetsstadgan för rörlighet (EUT L 394, 30.12.2006, s. 5).

² Rådets rekommendation av den 28 juni 2011 Unga på väg – att främja ungdomars rörlighet i utbildningssyfte (EUT C 199, 7.7.2011, s. 1).

³ Rådets rekommendation av den 20 december 2012 om validering av icke-formellt och informellt lärande (EUT C 398, 22.12.2012, s. 1).

⁴ Rådets rekommendation av den 15 mars 2018 om en europeisk ram för ändamålsenliga lärlingsutbildningar av god kvalitet (EUT C 153, 2.5.2018, s. 1).

⁵ Rådets rekommendation av den 26 november 2018 om att främja automatiskt ömsesidigt erkännande av kvalifikationer inom högre utbildning och gymnasial utbildning samt resultat av studieperioder utomlands (EUT C 444, 10.12.2018, s. 1).

⁶ Rådets rekommendation av den 24 november 2020 om yrkesutbildning för hållbar konkurrenskraft, social rättvisa och motståndskraft (EUT C 417, 2.12.2020, s. 1).

- (27) I enlighet med visionen om ett verkligt europeiskt område för utbildning bör programmet också gynna mobilitet i utbildningssyfte och utbyten samt främja deltagandet av studenter inom högre utbildning i utbildningsverksamhet, kulturell verksamhet och idrottsverksamhet genom att stödja digitaliseringen av processer via, till exempel, det europeiska studentkortet. I detta sammanhang bör kommissionen utveckla det europeiska studentkortet, i synnerhet för studenter inom högre utbildning som deltar i programmet. Det europeiska studentkortet skulle kunna utgöra ett viktigt steg för att förverkliga mobilitet i utbildningssyfte för alla, göra det möjligt för lärosäten att sända ut och ta emot fler studenter inom högre utbildning inom ramen för utbyten, samtidigt som kvaliteten på mobiliteten i utbildningssyfte för studenter inom högre utbildning förbättras, och även underlätta deras tillgång till olika tjänster, såsom bibliotek, transporter och boende, innan de fysiskt anländer till institutionen utomlands.
- (28) Programmet bör uppmuntra ungas deltagande i det demokratiska livet i Europa, inbegripet genom att stödja verksamhet som bidrar till medborgarutbildning och projekt för deltagande för att unga ska engagera sig och lära sig att delta i det civila samhället, och därigenom öka medvetenheten om europeiska gemensamma värden, inklusive grundläggande rättigheter, samt europeisk historia och kultur, och föra samman unga och beslutsfattare på lokal nivå, nationell nivå, och unionsnivå samt bidra till den europeiska integrationsprocessen.

- (29) Med utgångspunkt i utvärderingen och vidareutvecklingen av initiativet DiscoverEU, som lanserades som en förberedande åtgärd 2018, bör programmet erbjuda unga fler möjligheter att upptäcka alla destinationer i Europa genom studier utomlands. Unga, framför allt personer med begränsade möjligheter, bör ges möjlighet att uppleva en första, kortvarig resa genom Europa, antingen på egen hand eller i grupp, som en del i en informell och icke-formell utbildningsverksamhet som syftar till att stärka deras känsla av att vara en del av unionen och ge dem möjlighet att upptäcka dess kulturella och språkliga mångfald. Deltagare bör väljas ut på grundval av tydliga och transparenta kriterier. Genomförandeorganen bör främja åtgärder för att säkerställa att initiativet DiscoverEU är inkluderande och geografiskt balanserat, både när det gäller tilldelade resekort och besökta medlemsstater, och för att stödja verksamhet med ett tydligt inslag av lärande. I detta sammanhang bör programmet genom riktade åtgärder, såsom utåtriktad verksamhet, informationsmöten före avresan och evenemang för unga, främja att även mindre besökta medlemsstater och randområden väljs. Andra transportmedel bör övervägas om järnvägstransport inte är tillgänglig eller är mycket opraktisk, med särskilt beaktande av den specifika situationen på destinationen. Initiativet DiscoverEU bör sträva efter att skapa kopplingar till relevanta lokala, regionala, nationella och europeiska initiativ, såsom unionsinsatsen med titeln *evenemanget Europeisk kulturhuvudstad*, de europeiska ungdomshuvudstäderna, de europeiska volontärhuvudstäderna och de europeiska miljöhuvudstäderna.

- (30) Språkinläring bidrar till ömsesidig förståelse och mobilitet i och utanför unionen, och språkkunskaper är viktiga färdigheter i det privata livet och yrkeslivet. Därför bör programmet främja språkinläring, inbegripet, när så är relevant, nationella teckenspråk, även genom utvidgad användning av nätbaserade verktyg eftersom nätbaserat lärande kan erbjuda ytterligare fördelar vid språkinläring vad gäller tillgänglighet och flexibilitet. För att säkerställa en bred och inkluderande tillgång till programmet är det samtidigt viktigt att flerspråkighet är en huvudprincip vid genomförandet av programmet.
- (31) Programmet bör stödja åtgärder som stärker samarbetet mellan institutioner och organisationer som är verksamma på områdena för utbildning, ungdom och idrott, och därigenom framhålla den grundläggande roll som institutionerna och organisationerna spelar när det gäller att förse människor med de kunskaper, färdigheter och den kompetens som krävs i en föränderlig värld samt hjälpa institutioner och organisationer att på ett lämpligt sätt förverkliga sin potential för innovation, kreativitet och entreprenörskap, särskilt inom den digitala ekonomin.
- (32) I sina slutsatser av den 14 december 2017 uppmanade Europeiska rådet medlemsstaterna, rådet och kommissionen att lägga fram ett antal initiativ för att lyfta det europeiska samarbetet på utbildningsområdet till en ny nivå, bland annat genom att uppmuntra, senast till 2024, framväxten av ett tjugotal *Europauniversitet* som består av nätverk som skapas av universiteten själva runtom i unionen. I sina slutsatser av den 28 juni 2018 framhöll Europeiska rådet att samarbete mellan forskning, innovation och utbildning bör uppmuntras, bland annat genom initiativet *Europauniversitet*. Programmet bör stödja dessa *Europauniversitet* i utvecklingen av gemensamma långsiktiga strategier för utbildning, forskning och innovation av hög kvalitet och för tjänster till samhället.

- (33) I Bryggekommunikén av den 7 december 2010 om ett närmare europeiskt samarbete inom yrkesutbildning för åren 2011–2020 efterlystes stöd för hög yrkeskompetens för smart och hållbar tillväxt. I sitt meddelande av den 18 juli 2017 med titeln *Ökad innovation i EU:s regioner: strategier för motståndskraftig, inkluderande och hållbar tillväxt* uppmanade kommissionen medlemsstaterna att koppla samman yrkesutbildningar med innovationssystem, som en del av strategierna för smart specialisering på regional nivå. Programmet bör tillhandahålla de medel som krävs för att hantera dessa uppmaningar och stödja utvecklingen av transnationella plattformar av yrkeskunskapscentrum som är integrerade i lokala och regionala strategier för hållbar tillväxt, innovation och konkurrenskraft. Dessa kunskapscentrum bör fungera som drivkraft för kvalitativa yrkesmässiga färdigheter mot bakgrund av sektorsspecifika utmaningar, samtidigt som de stöder övergripande strukturella förändringar och den socioekonomiska politiken i unionen.
- (34) Användarvänliga onlineplattformar och verktyg för virtuellt samarbete kan spela en viktig roll i att stödja genomförandet av utbildnings- och ungdomspolitiken i unionen. För att öka användningen av virtuell samarbetsverksamhet bör programmet stödja en mer systematisk och enhetlig användning av onlineplattformar såsom eTwinning, School Education Gateway, webbplattformen för vuxenutbildning i Europa, den europeiska ungdomsportalen och onlineplattformar för högre utbildning samt, vid behov, eventuella ytterligare onlineplattformar som kan komma att inrättas på områdena för utbildning och ungdom.

- (35) I linje med relevanta unionsramar och unionsverktyg bör programmet bidra till att underlätta öppenhet i fråga om, och erkännande av, kompetenser, färdigheter och kvalifikationer samt överföring av studiemeriter eller utbildningsmoduler i syfte att främja kvalitetssäkring och stödja validering av icke-formellt och informellt lärande, förvaltning av färdigheter och vägledning. I det avseendet bör programmet också tillhandahålla stöd till kontaktpunkter och nätverk på nationell nivå och unionsnivå som underlättar EU-övergripande utbyten och utvecklingen av flexibla utbildningsvägar mellan olika områdena för utbildning och ungdom samt mellan formella och icke-formella sammanhang. Programmet bör också ge stöd till Bolognaprocessen.
- (36) Programmet bör utnyttja potentialen hos tidigare deltagare i Erasmus+-programmet och stödja relaterad verksamhet, särskilt hos alumninätverk, ambassadörer och EuroPeers inom Erasmus+, genom att uppmuntra dem att främja programmet i syfte att öka deltagandet.

- (37) Som ett sätt att säkerställa samarbete med andra unionsinstrument och stöd till unionens övriga politikområden bör personer inom olika verksamhetssektorer, såsom den offentliga och privata sektorn, jordbrukssektorn och näringslivet, erbjudas möjligheter till mobilitet i utbildningssyfte så att de kan uppleva studier utomlands och därigenom få möjlighet att, i alla skeden av livet, utvecklas både på det personliga planet, särskilt genom att utveckla en medvetenhet om sin europeiska identitet och en förståelse för den europeiska kulturella mångfalden, och yrkesmässigt, inbegripet genom att förvärva färdigheter som är relevanta för arbetsmarknaden. Programmet bör erbjuda en ingångspunkt för unionens transnationella mobilitetsprogram med ett tydligt inslag av lärande och därigenom förenkla utbudet av sådana program för bidragsmottagare och för dem som deltar i denna verksamhet. Det bör bli lättare att expandera projekt inom ramen för programmet. Särskilda åtgärder bör införas för att hjälpa ansvariga för projekt inom ramen för programmet att ansöka om bidrag eller skapa synergier genom stöd från de sammanhållningspolitiska fonderna och programmen för migration, säkerhet, rättvisa och medborgarskap, hälsa, media och kultur samt volontärarbete. Projektförslag av hög kvalitet som inte kan finansieras inom ramen för programmet på grund av budgetbegränsningar bör kunna tilldelas en spetskompetensstämpel på grundval av en begränsad uppsättning kriterier. Spetskompetensstämpeln är ett erkännande av förslagens kvalitet och förenklar sökandet efter alternativ finansiering inom ramen för Europeiska regionala utvecklingsfonden inrättad genom en Europaparlamentets och rådets förordning om Europeiska regionala utvecklingsfonden och Sammanhållningsfonden (*Europeiska regionala utvecklingsfonden*) eller Europeiska socialfonden+ inrättad genom en Europaparlamentets och rådets förordning om Europeiska socialfonden+ (*Europeiska socialfonden+*).

- (38) Det är viktigt att stimulera undervisning, lärande och forskning om frågor som rör europeisk integration, inbegripet unionens framtida utmaningar och möjligheter, och att främja diskussioner om dessa frågor med stöd av Jean Monnet-insatser på området för högre utbildning och inom andra utbildningsområden, framför allt genom utbildning av lärare och personal. Att främja en känsla av europeisk tillhörighet och ett gemensamt åtagande är särskilt viktigt då de gemensamma värden som unionen bygger på och som utgör en del av en gemensam europeisk identitet sätts på prov och med tanke på att medborgarnas engagemang inte är stort. Programmet bör fortsätta att bidra till att utveckla spetskompetens inom europeiska integrationsstudier. Det är lämpligt att framstegen vid de institutioner som finansieras genom Jean Monnet-insatserna vad gäller att nå programmets mål övervakas och utvärderas regelbundet. Utbyten mellan dessa institutioner och andra institutioner på nationell eller transnationell nivå bör uppmuntras, med full respekt för deras akademiska frihet.

- (39) För att ge uttryck för vikten av att bekämpa klimatförändringar i överensstämmelse med unionens åtaganden att genomföra Parisavtalet som antagits inom ramen för Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändringar¹ och uppfylla Förenta nationernas mål för hållbar utveckling, har programmet till syfte att bidra till integreringen av klimatåtgärder och uppnåendet av det övergripande målet att 30 % av utgifterna i unionens budget ska stödja klimatmål. I linje med den europeiska gröna given som en plan för hållbar tillväxt bör insatserna enligt denna förordning respektera principen om att *inte vålla skada*, utan att programmets grundläggande karaktär ändras. Under genomförandet av programmet bör relevanta insatser identifieras och införas och omprövas i samband med relevanta utvärderingar och översyner. Det är också lämpligt att mäta relevanta insatser som bidrar till klimatmålen, inbegripet sådana som syftar till att minska programmets miljöpåverkan.

¹ EUT L 282, 19.10.2016, s. 4.

- (40) I denna förordning fastställs en finansieringsram för programmet som ska utgöra det särskilda referensbeloppet i den mening som avses i punkt 18 i det interinstitutionella avtalet av den 16 december 2020 mellan Europaparlamentet, Europeiska unionens råd och Europeiska kommissionen om budgetdisciplin, samarbete i budgetfrågor och sund ekonomisk förvaltning samt om nya egna medel, inbegripet en färdplan för införandet av nya egna medel¹ för Europaparlamentet och rådet under det årliga budgetförfarandet. Den finansieringsramen består av ett belopp på 0,5 miljarder EUR i 2018 års fasta priser i enlighet med den gemensamma förklaringen från Europaparlamentet, rådet och kommissionen av den 16 december 2020 om förstärkning av särskilda program och anpassning av grundläggande akter².
- (41) Inom ramen för en grundläggande finansieringsram för insatser på utbildningsområdet som ska förvaltas av de nationella programkontoren bör minimitilldelningen per sektor fastställas för följande sektorer i syfte att garantera att en kritisk massa av anslag uppnår de avsedda utfallen och resultaten inom var och en av dessa sektorer: högre utbildning, yrkesutbildning, skolutbildning och vuxenutbildning.

¹ EUT L 433I, 22.12.2020, s. 28.

² EUT C 444I, 22.12.2020, s. 1.

- (42) Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2018/1046¹ (*budgetförordningen*) är tillämplig på programmet. I budgetförordningen fastställs regler för genomförande av unionens budget, inklusive regler om bidrag, priser, upphandling, indirekt förvaltning, finansieringsinstrument, budgetgarantier, ekonomiskt stöd och ersättning till externa experter.
- (43) De olika finansieringstyperna och genomförandemetoderna enligt denna förordning bör väljas på grundval av deras förmåga att uppnå insatsernas specifika mål och åstadkomma resultat, med hänsyn till framför allt kostnader för kontroller, den administrativa bördan och förväntad risk för bristande regelefterlevnad. När detta val görs bör användningen av enhetsbelopp, enhetskostnader och schablonsatser samt finansiering som inte är kopplad till kostnaderna i den mening som avses i artikel 125.1 i budgetförordningen beaktas. Budgetanslagen för att genomföra de insatser som förvaltas av de nationella programkontoren bör åtföljas av adekvat stöd till de nationella programkontorens driftskostnader i form av en förvaltningsavgift, för att säkerställa ett effektivt och hållbart genomförande av de delegerade förvaltningsuppgifterna. De principer om öppenhet, likabehandling och icke-diskriminering som fastställs i budgetförordningen bör respekteras vid genomförandet av programmet.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2018/1046 av den 18 juli 2018 om finansiella regler för unionens allmänna budget, om ändring av förordningarna (EU) nr 1296/2013, (EU) nr 1301/2013, (EU) nr 1303/2013, (EU) nr 1304/2013, (EU) nr 1309/2013, (EU) nr 1316/2013, (EU) nr 223/2014, (EU) nr 283/2014 och beslut nr 541/2014/EU samt om upphävande av förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 (EUT L 193, 30.7.2018, s. 1).

- (44) Tredjeländer som är medlemmar i Europeiska ekonomiska samarbetsområdet får delta i unionens program inom ramen för det samarbete som inrättas genom avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet¹, av vilket följer att programmen ska genomföras på grundval av ett beslut antaget inom ramen för det avtalet. Tredjeländer får också delta på grundval av andra rättsliga instrument. En särskild bestämmelse bör införas i denna förordning som kräver att tredjeländer beviljar de rättigheter och den tillgång som krävs för att den behöriga utanordnaren, Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) och revisionsrätten ska kunna utöva sina respektive befogenheter på ett heltäckande sätt. Tredjeländers fulla deltagande i programmet bör omfattas av de villkor som föreskrivs i särskilda avtal som omfattar det berörda tredjelandets deltagande i programmet. Fullt deltagande innebär vidare en skyldighet att inrätta ett nationellt programkontor och att förvalta vissa av programmets insatser genom indirekt förvaltning. Rättsliga enheter från tredjeländer som inte är associerade till programmet bör kunna delta i vissa av programmets insatser, i enlighet med de arbetsprogram och de ansökningsomgångar som kommissionen utlyser. Vid genomförandet av programmet skulle särskilda arrangemang kunna tas i beaktande när det gäller deltagande av rättsliga enheter från europeiska mikrostaterna.

¹ EGT L 1, 3.1.1994, s. 3.

- (45) I enlighet med artikel 349 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) och i linje med kommissionens meddelande av den 24 oktober 2017 med titeln *Ett starkare och förnyat strategiskt partnerskap med EU:s yttersta randområden* bör programmet ta hänsyn till den speciella situation i de yttersta randområdena som avses i den artikeln. Åtgärder bör vidtas för att öka de yttersta randområdenas deltagande i alla insatser, inbegripet i förekommande fall genom ekonomiskt stöd för mobilitet i utbildningssyfte. Mobilitetsutbyten och samarbete mellan personer och organisationer från dessa områden och tredjeländer, framför allt deras grannländer, bör främjas. Sådana åtgärder bör övervakas och utvärderas regelbundet.
- (46) Enligt rådets beslut 2013/755/EU¹ är enskilda personer och enheter i utomeuropeiska länder eller territorier berättigade till finansiering, med förbehåll för programmets regler och mål och eventuella ordningar som gäller för den medlemsstat till vilken det berörda utomeuropeiska landet eller territoriet är knutet. De begränsningar som uppkommer genom att dessa länder och territorier är så avlägset belägna bör tas i beaktande vid genomförandet av programmet. Dessa länders och områdets deltagande i programmet bör övervakas och regelbundet utvärderas.

¹ Rådets beslut 2013/755/EU av den 25 november 2013 om associering av de utomeuropeiska länderna och territorierna med Europeiska unionen (ULT-beslutet) (EUT L 344, 19.12.2013, s. 1).

- (47) I enlighet med budgetförordningen bör kommissionen anta arbetsprogram och informera Europaparlamentet och rådet om detta. Arbetsprogrammen bör fastställa de åtgärder som behövs för att de ska kunna genomföras, i överensstämmelse med programmets allmänna och specifika mål, urvals- och tilldelningskriterier för bidrag samt alla övriga inslag som krävs. Arbetsprogram och eventuella ändringar av dessa bör antas genom genomförandeakter i enlighet med granskningsförfarandet.
- (48) För att bedöma framstegen med och eventuellt förbättra genomförandet av programmet bör kommissionen genomföra en interimsvärdering av programmet. Den interimsvärderingen bör åtföljas av en slututvärdering av programmet 2014–2020, och relevanta lärdomar från den utvärderingen bör också införlivas i interimsvärderingen. Utöver en bedömning av programmets allmänna ändamålsenlighet och resultat är det särskilt viktigt att interimsvärderingen omfattar en ingående bedömning av genomförandet av nya initiativ och av de inkluderings- och förenklingsåtgärder som införts. Kommissionen bör, när så är lämpligt och på grundval av interimsvärderingen, lägga fram ett lagstiftningsförslag om ändring av denna förordning. Kommissionen bör överlämna alla utvärderingar till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén.

- (49) Enligt punkterna 22 och 23 i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning¹ bör programmet utvärderas på grundval av information som samlats in i enlighet med särskilda övervakningskrav, samtidigt som en administrativ börda, särskilt för medlemsstaterna, och överreglering undviks. Därför bör bestämmelser som antas genom dithörande delegerade akter inte leda till en betydande ytterligare börda för medlemsstaterna. Övervakningskraven bör innefatta specifika, mätbara och realistiska indikatorer som kan mätas över tid som utgångspunkt för utvärdering av programmets faktiska konsekvenser.
- (50) Lämplig utåtriktad verksamhet, med offentliggörande och spridning av de möjligheter och resultat som de insatser som stöds av programmet medför, bör säkerställas på lokal, nationell och europeisk nivå och bör ta hänsyn till de huvudsakliga målgrupperna inom områdena för utbildning, ungdom och idrott samt, i förekommande fall, ett brett urval av andra målgrupper, såsom yrkesvägledningstjänster och arbetsförmedlingar, kulturella organisationer, företag och stiftelser. Den utåtriktade verksamheten, offentliggörandet och spridningen bör utgå från alla de organ som genomför programmet och bör, i förekommande fall, stödjas av andra berörda parter. Dessutom bör kommissionen regelbundet under hela programmets livscykel samarbeta med ett brett spektrum av berörda parter, inbegripet organisationer som deltar i programmet, för att underlätta utbytet av god praxis och projektresultat och samla in synpunkter på programmet. De nationella programkontoren bör bjudas in att delta i den processen.

¹ EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.

- (51) För att säkerställa mer effektiv kommunikation med den breda allmänheten och starkare synergier mellan de kommunikationsinsatser som vidtas på kommissionens initiativ bör de finansiella medel som anslås för kommunikationsinsatser enligt denna förordning också bidra till den gemensamma kommunikationen om unionens politiska prioriteringar, i den mån dessa prioriteringar berör målen för programmet.
- (52) För att säkerställa ett effektivt och ändamålsenligt genomförande av denna förordning bör programmet i största möjliga mån använda befintliga genomförandemekanismer. Genomförandet av programmet bör därför överlåtas till kommissionen och till de nationella programkontoren. När så är möjligt, och för att maximera effektiviteten, bör de nationella programkontoren vara samma som de som utsetts för förvaltningen av programmet 2014–2020. Räckvidden av förhandsbedömningen av efterlevnad bör begränsas till krav som är nya och specifika för programmet, såvida inget annat är motiverat, till exempel vid allvarliga brister eller undermåliga resultat vad gäller det nationella programkontoret i fråga.

- (53) I syfte att säkerställa sund ekonomisk förvaltning och rättssäkerhet i varje medlemsstat eller tredjeland som är associerat till programmet bör varje nationell myndighet utse ett oberoende revisionsorgan. När så är möjligt, och för att maximera effektiviteten, bör de oberoende revisionsorganen vara samma som de som utsetts enligt programmet 2014–2020.
- (54) Medlemsstaterna bör sträva efter att vidta alla lämpliga åtgärder för att undanröja rättsliga och administrativa hinder som kan försvåra tillgången till programmet eller hindra att programmet fungerar väl. Detta innebär att, när så är möjligt och utan att det påverkar tillämpningen av unionsrätten om inresa och vistelse för tredjelandsmedborgare, lösa problem som skapar svårigheter att få visering och uppehållstillstånd.
- (55) Systemet för resultatrapportering bör säkerställa att uppgifter för övervakning av programmets genomförande och för utvärdering samlas in effektivt, på ett ändamålsenligt sätt och i god tid samt på lämplig detaljnivå. Sådana uppgifter ska meddelas till kommissionen på ett sätt som är förenligt med relevanta bestämmelser om skydd av personuppgifter.

- (56) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011¹.
- (57) I syfte att förenkla kraven på bidragsmottagarna bör förenklade bidrag i form av enhetsbelopp, enhetskostnader och schablonsatser användas i största möjliga utsträckning. Förenklade bidrag för att stödja insatser för mobilitet i utbildningssyfte inom ramen för programmet, som fastställts av kommissionen, bör ta kostnaderna för boende och uppehälle i värdlandet i beaktande. Kommissionen och de nationella programkontoren i de utsändande länderna bör ha möjlighet att anpassa dessa bidrag på grundval av objektiva kriterier, särskilt för att säkerställa tillgång för personer med begränsade möjligheter. I enlighet med nationell rätt bör medlemsstaterna också uppmuntras att låta dessa bidrag vara befriade från skatter och sociala avgifter; bidrag som offentliga eller privata rättsliga enheter tilldelar enskilda personer bör behandlas på samma sätt.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

(58) I enlighet med budgetförordningen, Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013¹ samt rådets förordningar (EG, Euratom) nr 2988/95², (Euratom, EG) nr 2185/96³ och (EU) 2017/1939⁴ ska unionens ekonomiska intressen skyddas genom proportionella åtgärder, inbegripet åtgärder avseende förebyggande, upptäckt, korrigerande och utredning av oriktigheter, inklusive bedrägerier, avseende krav på återbetalning av medel som förlorats, betalats ut på felaktiga grunder eller använts felaktigt samt, när så är lämpligt, avseende påförande av administrativa sanktioner. I enlighet med förordningarna (Euratom, EG) nr 2185/96 och (EU, Euratom) nr 883/2013 har Olaf befogenhet att göra administrativa utredningar, inklusive kontroller och inspektioner på platsen, i syfte att fastställa om det har förekommit bedrägerier, korruption eller annan olaglig verksamhet som riktar sig mot unionens ekonomiska intressen. I enlighet med förordning (EU) 2017/1939 har Europeiska åklagarmyndigheten (Eppo) befogenhet att utreda och lagföra brott som skadar unionens ekonomiska intressen, i enlighet med vad som föreskrivs i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/1371⁵. I enlighet med budgetförordningen ska varje person eller enhet som mottar medel från unionen samarbeta till fullo för att skydda unionens ekonomiska intressen, bevilja kommissionen, Olaf, revisionsrätten och – när det gäller de medlemsstater som deltar i fördjupat samarbete enligt förordning (EU) 2017/1939 – Eppo de rättigheter och den tillgång som krävs och säkerställa att tredje parter som är involverade i förvaltningen av medel från unionen beviljar likvärdiga rättigheter.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 av den 11 september 2013 om utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/1999 och rådets förordning (Euratom) nr 1074/1999 (EUT L 248, 18.9.2013, s. 1).

² Rådets förordning (EG, Euratom) nr 2988/95 av den 18 december 1995 om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen (EGT L 312, 23.12.1995, s. 1).

³ Rådets förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 av den 11 november 1996 om de kontroller och inspektioner på platsen som kommissionen utför för att skydda Europeiska gemenskapernas finansiella intressen mot bedrägerier och andra oegentligheter (EGT L 292, 15.11.1996, s. 2).

⁴ Rådets förordning (EU) 2017/1939 av den 12 oktober 2017 om genomförande av fördjupat samarbete om inrättande av Europeiska åklagarmyndigheten (EUT L 283, 31.10.2017, s. 1).

⁵ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/1371 av den 5 juli 2017 om bekämpande genom straffrättsliga bestämmelser av bedrägeri som riktar sig mot unionens finansiella intressen (EUT L 198, 28.7.2017, s. 29).

- (59) Det måste säkerställas att de insatser som genomförs inom ramen för programmet, inbegripet de som inte är av transnationell eller internationell karaktär, kompletterar och är samstämmiga med medlemsstaternas verksamhet och annan verksamhet i unionen, särskilt de som rör utbildning, kultur och media, ungdomsfrågor och solidaritet, sysselsättning och social inkludering, forskning och innovation, näringsliv och företagande, digital politik, jordbruk och landsbygdsutveckling med tonvikt på unga lantbrukare, miljö och klimat, sammanhållning, regionalpolitik, migration, säkerhet samt internationellt samarbete och utveckling.
- (60) Även om regelverket enligt programmet 2014–2020 tillät medlemsstaterna och regionerna att skapa synergier under programplaneringsperioden 2014–2020 mellan det programmet och andra unionsinstrument, såsom de europeiska struktur- och investeringsfonderna, som även stödjer en kvalitativ utveckling på utbildningsområdet och inom ungdomsverksamheten i unionen, har den potentialen hittills varit underutnyttjad, vilket således begränsar de systemiska effekterna av projekt och inverkan på politiken. Ändamålsenlig kommunikation och samarbete bör äga rum på nationell nivå mellan de nationella organ som ansvarar för förvaltningen av dessa instrument för att maximera deras respektive inverkan. Programmet bör möjliggöra ett aktivt samarbete med dessa instrument, i synnerhet för att i förekommande fall säkerställa att tillräckliga ekonomiska stödåtgärder införs för att stödja personer med begränsade möjligheter.

- (61) För att optimera mervärdet av investeringar som finansieras helt eller delvis genom unionens budget bör synergier eftersträvas framför allt mellan programmet och andra unionsprogram, inklusive de fonder som genomförs inom ramen för delad förvaltning. För att maximera dessa synergier bör viktiga möjliggörande mekanismer säkerställas, inbegripet kumulativ finansiering inom en insats från programmet och ett annat unionsprogram, förutsatt att den kumulativa finansieringen inte överstiger de totala stödberättigande kostnaderna för insatsen. För detta ändamål bör det i denna förordning fastställas lämpliga regler, i synnerhet om möjligheten att deklarerat samma kostnader eller utgifter proportionellt för programmet och ett annat unionsprogram.

- (62) För eventuell nödvändig anpassning till utvecklingen på de relevanta områdena, och för att säkerställa en ändamålsenlig bedömning av programmets framsteg när det gäller att uppnå dess mål, bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen med avseende på att ändra bilaga I till denna förordning genom att göra tillägg till beskrivningen av programmets insatser och att ändra bilaga II till denna förordning med avseende på programmets resultatindikatorer samt att komplettera denna förordning med bestämmelser om inrättande av en ram för övervakning och utvärdering. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.
- (63) Ett korrekt slutförande av programmet 2014–2020 bör säkerställas, särskilt när det gäller sådana fleråriga arrangemang för förvaltning av det programmet som fortsätter att löpa, exempelvis finansiering av tekniskt och administrativt bistånd. Från och med den 1 januari 2021 bör det tekniska och administrativa biståndet vid behov säkerställa förvaltningen av insatser enligt programmet 2014–2020 som inte slutförts senast den 31 december 2020.

- (64) Denna förordning respekterar de grundläggande rättigheter och iakttar de principer som erkänns särskilt i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (*stadgan*). Denna förordning syftar särskilt till att säkerställa full respekt för rätten till jämställdhet mellan kvinnor och män och rätten att inte utsättas för diskriminering på grund av kön, ras eller etniskt ursprung, religion eller övertygelse, funktionshinder, ålder eller sexuell läggning, och att främja tillämpningen av artiklarna 21 och 23 i stadgan. I enlighet med artikel 13 i stadgan bör det också säkerställas att den akademiska friheten respekteras av de länder som mottar medel enligt programmet.
- (65) Övergripande finansiella regler som antas av Europaparlamentet och rådet på grundval av artikel 322 i EUF-fördraget är tillämpliga på denna förordning. Dessa regler fastställs i budgetförordningen och anger särskilt förfarandet för budgetens uppställning och genomförande genom bidrag, upphandling, priser och indirekt genomförande samt föreskriver kontroller av ansvaret hos aktörer i budgetförvaltningen. När unionens bidrag ges i form av enhetsbelopp, enhetskostnader eller schablonsatser bör storleken på det ekonomiska stödet regelbundet ses över och vid behov justeras i enlighet med budgetförordningen, i förekommande fall med beaktande av kostnaderna för boende och uppehälle i värdlandet och resekostnaderna. Regler som antas på grundval av artikel 322 i EUF-fördraget omfattar även en generell villkorlighetsordning för skydd av unionens budget.

- (66) I enlighet med artikel 193.2 i budgetförordningen är det möjligt att tilldela bidrag för redan inledda åtgärder, om sökanden kan visa att det var nödvändigt att inleda åtgärden innan bidragsöverenskommelsen undertecknas. Kostnader som hänför sig till tiden före den dag då bidragsansökan lämnades in är emellertid inte stödberättigande för unionsfinansiering, utom i vederbörligen motiverade undantagsfall. I enlighet med artikel 193.4 i den förordningen är kostnader som ådragits före den dag då bidragsansökan lämnades in inte heller stödberättigande för unionsfinansiering när det gäller administrationsbidrag och i ett sådant fall ska bidragsöverenskommelsen undertecknas inom fyra månader från det att bidragsmottagarens räkenskapsår inletts. I syfte att undvika avbrott i unionsstödet som skulle kunna inverka negativt på unionens intressen bör det vara möjligt att i finansieringsbeslutet – för en begränsad tidsperiod i början av den fleråriga budgetramen 2021–2027, och enbart i vederbörligen motiverade fall – föreskriva att verksamheter och kostnader ska vara stödberättigande från och med den 1 januari 2021, även om dessa verksamheter genomfördes och dessa kostnader ådrogs innan bidragsansökan lämnades in.

- (67) Eftersom målen för denna förordning inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av programmets transnationella karaktär, den stora omfattningen och den breda geografiska räckvidden av de verksamheter för mobilitet i utbildningssyfte och samarbete som finansieras, dess inverkan på tillgången till mobilitet i utbildningssyfte och mer allmänt på integrationen i unionen, samt programmets förstärkta internationella dimension, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (68) Förordning (EU) nr 1288/2013 bör därför upphävas med verkan från och med den 1 januari 2021.
- (69) För att säkerställa kontinuitet i tillhandahållandet av stöd inom det relevanta politikområdet och göra det möjligt att påbörja genomförandet från och med början av den fleråriga budgetramen 2021–2027, bör denna förordning skyndsamt träda i kraft och bör tillämpas med retroaktiv verkan från och med den 1 januari 2021.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Innehåll

Genom denna förordning inrättas Erasmus+, programmet för unionens insatser på områdena för utbildning, ungdom och idrott (*programmet*) under löptiden för den fleråriga budgetramen 2021–2027.

Den fastställer målen för programmet, budgeten för perioden 2021–2027, formerna för unionsfinansiering och reglerna för tillhandahållande av sådan finansiering.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

1. *livslångt lärande*: allt lärande, antingen det rör sig om formellt lärande, icke-formellt lärande eller informellt lärande, under hela livet och som leder till förbättrade eller uppdaterade kunskaper, färdigheter, kompetenser och attityder eller samhällsdeltagande ur ett personligt, medborgerligt, kulturellt, samhälleligt eller arbetsrelaterat perspektiv, inklusive tillhandahållandet av rådgivning och vägledning; detta innefattar förskoleverksamhet och barnomsorg, allmän utbildning, yrkesutbildning, högre utbildning, vuxenutbildning, ungdomsarbete och andra lärandemiljöer utanför den formella utbildningen, och det främjar vanligtvis sektorsövergripande samarbete och flexibla utbildningsvägar.

2. *mobilitet i utbildningssyfte*: att flytta fysiskt till ett annat land än bosättningslandet för studier, utbildning eller icke-formellt eller informellt lärande.
3. *virtuellt lärande*: förvärvande av kunskaper, färdigheter och kompetenser genom användning av informations- och kommunikationstekniska verktyg som möjliggör en meningsfull transnationell eller internationell lärandeupplevelse för deltagarna.
4. *icke-formellt lärande*: lärande som äger rum utanför den formella utbildningen och lärande genom planerad verksamhet vad gäller mål och tid för lärande och där det finns visst stöd till lärandet.
5. *informellt lärande*: lärande till följd av dagliga aktiviteter och upplevelser som inte är organiserade eller strukturerade vad gäller mål, tid eller lärandestöd; det kan vara oavsiktligt ur den lärandes perspektiv.
6. *unga*: personer mellan 13 och 30 år.
7. *idrott på gräsrotsnivå*: fysisk fritidsaktivitet som utövas regelbundet på icke-professionell nivå av människor i alla åldrar i hälsosyfte, utbildningssyfte eller socialt syfte.
8. *student inom högre utbildning*: en person som är inskriven vid ett lärosäte, inbegripet för en kort utbildning, på kandidatnivå, masternivå eller doktorandnivå eller motsvarande, eller en person som nyligen har utexaminerats från ett sådant lärosäte.

9. *personal*: en person som antingen yrkesmässigt eller på frivillig grund är involverad i utbildning eller icke-formellt lärande på alla nivåer, vilket omfattar professorer, lärare inklusive förskollärare, utbildare, skolledare, ungdomsarbetare, idrottspersonal, förskole- och barnomsorgspersonal, personal som inte undervisar och andra yrkesutövare som regelbundet främjar lärande.
10. *idrottspersonal*: en person som är involverad i undervisning, träning och ledning av ett idrottslag eller enskilda idrottsutövare, antingen på betald eller frivillig basis.
11. *yrkesstuderande*: en person som är inskriven inom ett program för grundläggande yrkesutbildning eller yrkesinriktad fortbildning, på alla nivåer från sekundär till eftergymnasial nivå, eller en person som nyligen har utexaminerats eller erhållit kvalifikationer från ett sådant program.
12. *skolelev*: en person som är inskriven vid en läroanstalt som tillhandahåller allmän utbildning på någon, eller alla, nivåer från förskoleverksamhet och barnomsorg till gymnasieutbildning, eller en person som fått sin skolutbildning utanför en läroanstalt och som de nationella myndigheterna anser vara berättigad att delta i programmet på deras respektive territorier.
13. *vuxenutbildning*: alla former av icke-yrkesinriktad utbildning för vuxna efter avslutad grundutbildning, antingen den är formell, icke-formell eller informell.
14. *tredjeland*: ett land som inte är medlemsstat.
15. *partnerskap*: ett avtal mellan en grupp läroanstalter eller organisationer om att genomföra gemensam verksamhet och gemensamma projekt.

16. *Erasmus Mundus gemensamma masterexamen*: ett integrerat utbildningsprogram som erbjuds av minst två lärosäten och som ger ett enda examensbevis eller flera examensbevis, utfärdade och undertecknade av samtliga deltagande lärosäten gemensamt och officiellt erkända i de länder där de deltagande lärosätena är belägna.
17. *internationell*: verksamhet som omfattar minst ett tredjeland som inte är associerat till programmet.
18. *virtuellt samarbete*: alla former av samarbete med hjälp av informations- och kommunikationstekniska verktyg för att underlätta och stödja relevanta insatser inom programmet.
19. *lärosäte*: en läroanstalt som i enlighet med nationell rätt eller praxis utfärdar erkända examina eller andra erkända tertiära kvalifikationer, oavsett vilken beteckning inrättningen har, eller en jämförbar läroanstalt på tertiär nivå som enligt nationella myndigheter är behörig att delta i programmet på deras respektive territorier.
20. *transnationell*: avser varje insats som omfattar minst två länder som antingen är medlemsstater eller tredjeländer som är associerade till programmet.
21. *ungdomsverksamhet*: en verksamhet utanför den formella utbildningen som utförs av informella grupper av unga eller ungdomsorganisationer och som utmärks av en icke-formell eller informell utbildningsstrategi.

22. *ungdomsarbetare*: en person som antingen yrkesmässigt eller på frivillig grund är involverad i icke-formellt lärande, och som stöder unga i deras sociopedagogiska och yrkesmässiga utveckling och kompetensutveckling; detta innefattar personer som planerar, styr, samordnar och genomför verksamhet på ungdomsområdet.
23. *EU:s ungdomsdialog*: dialogen mellan unga och ungdomsorganisationer och politiskt ansvariga och beslutsfattare samt experter, forskare och andra aktörer i det civila samhället, enligt vad som är lämpligt; den fungerar som ett forum för fortlöpande gemensamma reflexioner och samråd om prioriteringar och alla områden av betydelse för unga.
24. *rättslig enhet*: en fysisk person eller en juridisk person som inrättats och erkänts som sådan enligt nationell rätt, unionsrätt eller internationell rätt, som har rättskapacitet och som för egen räkning kan utöva rättigheter och ha skyldigheter, eller en enhet som inte har rättskapacitet som avses i artikel 197.2 c i budgetförordningen.
25. *personer med begränsade möjligheter*: personer som av ekonomiska, sociala, kulturella, geografiska eller hälsomässiga skäl, på grund av sin migrantbakgrund, eller av skäl såsom funktionsnedsättning eller inlärningssvårigheter eller av andra skäl, inbegripet ett skäl som skulle kunna ge upphov till diskriminering enligt artikel 21 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, möter hinder som gör det svårt för dem att få faktisk tillgång till de möjligheter som erbjuds genom programmet.

26. *nationell myndighet*: en eller flera myndigheter som på nationell nivå ansvarar för att övervaka och utöva tillsyn över förvaltningen av programmet i en medlemsstat eller i ett tredjeland som är associerat till programmet.
27. *nationellt programkontor*: ett eller flera organ som ansvarar för att förvalta genomförandet av programmet på nationell nivå i en medlemsstat eller i ett tredjeland som är associerat till programmet.
28. *ny organisation*: en organisation eller institution som inte tidigare har fått stöd i en viss typ av insats som stöds av programmet eller programmet 2014–2020, varken som samordnare eller partner.

Artikel 3

Programmets mål

1. Programmets allmänna mål är att genom livslångt lärande stödja människors utbildningsmässiga, yrkesmässiga och personliga utveckling på områdena för utbildning, ungdom och idrott, i och utanför Europa, och därigenom bidra till hållbar tillväxt, arbetstillfällen av god kvalitet och social sammanhållning, till att stimulera innovation och till att stärka den europeiska identiteten och ett aktivt medborgarskap. Programmet är ett viktigt instrument i arbetet med att skapa ett europeiskt område för utbildning och det stöder genomförandet av det europeiska strategiska samarbetet på utbildningsområdet, inbegripet dess underliggande sektorsspecifika målsättningar, stärker det ungdomspolitiska samarbetet inom ramen för EU:s ungdomsstrategi 2019–2027 och utvecklar en europeisk dimension inom idrotten.

2. Programmets specifika mål är att främja
 - a) enskilda personers och gruppers mobilitet i utbildningssyfte, och samarbete, kvalitet, inkludering och jämlikhet, spetskompetens, kreativitet och innovation på organisationsnivå och inom politiken på utbildningsområdet,
 - b) ungas mobilitet i utbildningssyfte inom icke-formell och informell utbildning och ungas aktiva deltagande, och samarbete, kvalitet, inkludering, kreativitet och innovation på organisationsnivå och inom politiken på ungdomsområdet,
 - c) mobilitet i utbildningssyfte för idrottspersonal, och samarbete, kvalitet, inkludering, kreativitet och innovation på organisationsnivå och inom politiken på idrottsområdet.

3. Programmets mål ska eftersträvas genom följande tre programområden som främst är av antingen transnationell eller internationell karaktär:
 - a) Mobilitet i utbildningssyfte (*programområde 1*).
 - b) Samarbete mellan organisationer och institutioner (*programområde 2*).
 - c) Stöd till politikutveckling och samarbete (*programområde 3*).

Programmets mål ska också eftersträvas genom Jean Monnet-insatser enligt artikel 8.

De insatser som stöds inom ramen för programmet anges i kapitlen II (utbildning), III (ungdom) och IV (idrott). Beskrivningen av dessa insatser återfinns i bilaga I. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 33 med avseende på att ändra den bilagan genom att, vid behov, göra tillägg till beskrivningen av insatserna, för anpassning till utvecklingen på relevanta områden.

Artikel 4

Europeiskt mervärde

1. Programmet ska enbart stödja de insatser och den verksamhet som har ett potentiellt europeiskt mervärde och bidrar till uppnåendet av programmets mål som fastställs i artikel 3.
2. Det europeiska mervärdet av programmets insatser och verksamhet ska exempelvis säkerställas genom deras
 - a) transnationella karaktär, särskilt med avseende på mobilitet i utbildningssyfte och samarbete som syftar till att åstadkomma en varaktig systemeffekt,
 - b) komplementaritet och synergier med andra program och politiska mål på nationell nivå, unionsnivå och internationell nivå,
 - c) bidrag till en effektiv användning av unionens verktyg för öppenhet och erkännande.

KAPITEL II

UTBILDNING

Artikel 5

Programområde 1

Mobilitet i utbildningssyfte

1. På utbildningsområdet ska programmet stödja följande insatser inom programområde 1:
 - a) Mobilitet i utbildningssyfte för studenter och personal inom högre utbildning.
 - b) Mobilitet i utbildningssyfte för studenter och personal inom yrkesutbildning.
 - c) Mobilitet i utbildningssyfte för skolelever och skolpersonal.
 - d) Mobilitet i utbildningssyfte för vuxenstuderande och personal inom vuxenutbildning.
2. Mobilitet i utbildningssyfte enligt denna artikel kan kompletteras med virtuellt lärande och åtgärder som språkstöd, förberedande besök, utbildning och virtuellt samarbete. Mobilitet i utbildningssyfte kan ersättas av virtuellt lärande för personer som inte kan delta i mobilitet i utbildningssyfte.

Artikel 6
Programområde 2
Samarbete mellan organisationer och institutioner

På utbildningsområdet ska programmet stödja följande insatser inom programområde 2:

- a) Partnerskap för samarbete och utbyte av praxis, inbegripet småskaliga partnerskap som syftar till att främja en bredare och mer inkluderande tillgång till programmet.
- b) Partnerskap för spetskompetens, i synnerhet Europauniversitet, plattformar för yrkeskunskapscentrum och Erasmus Mundus gemensamma masterprogram.
- c) Partnerskap för innovation för att öka Europas innovationskapacitet.
- d) Användarvänliga onlineplattformar och verktyg för virtuellt samarbete, inbegripet stödtjänster för eTwinning och webbplattformen för vuxenutbildning i Europa samt verktyg för att underlätta mobilitet i utbildningssyfte, inbegripet det europeiska studentkortet.

Artikel 7
Programområde 3
Stöd till politikutveckling och samarbete

På utbildningsområdet ska programmet stödja följande insatser inom programområde 3:

- a) Förberedandet och genomförandet av unionens allmänna och sektorsspecifika politiska målsättningar på utbildningsområdet, inbegripet med stöd av Eurydice-nätverket eller andra relevanta organisationers verksamhet och stödet till Bolognaprocessen.
- b) Unionsverktyg och unionsåtgärder som främjar kvaliteten och öppenheten i fråga om kompetenser, färdigheter och kvalifikationer och erkännandet av dessa¹.
- c) Politisk dialog och samarbete med berörda parter, inbegripet unionsomfattande nätverk, europeiska organisationer och internationella organisationer på utbildningsområdet.
- d) Åtgärder som bidrar till ett högkvalitativt och inkluderande genomförande av programmet.

¹ Särskilt: den gemensamma ramen för tillhandahållande av bättre tjänster för kompetens och kvalifikationer (Europass); den europeiska referensramen för kvalifikationer (EQF); den europeiska referensramen för kvalitetssäkring av yrkesutbildning (Eqavet); det europeiska systemet för meritöverföring inom yrkesutbildningen (ECVET); det europeiska systemet för överföring och ackumulering av studiemeriter (ECTS); det europeiska registret för kvalitetssäkring av högre utbildning (Eqar); den europeiska sammanslutningen för kvalitetssäkring i den högre utbildningen (ENQA); det europeiska nätverket av nationella informationscentrum för erkännande av akademiska betyg respektive nationella informationscentrum för erkännande av akademiska betyg, och Euroguidance-nätverket.

- e) Samarbete med andra unionsinstrument och stöd till annan unionspolitik.
- f) Verksamhet för att sprida kunskap och öka medvetenheten om resultat av och prioriteringar inom EU-politik och om programmet.

Artikel 8

Jean Monnet-insatser

Programmet ska stödja undervisning, lärande, forskning och debatter om frågor som rör europeisk integration, inbegripet om unionens framtida utmaningar och möjligheter, med hjälp av följande insatser:

- a) Jean Monnet-insatser inom högre utbildning.
- b) Jean Monnet-insatser på andra utbildningsområden.
- c) Stöd till följande institutioner med europeisk målsättning: Europeiska universitetsinstitutet i Florens, inbegripet dess skola för europeiska och gränsöverskridande styrelseformer; Europeiska högskolan (i Brygge och Natolin); Europeiska institutet för offentlig förvaltning i Maastricht; Europeiska rättsakademin i Trier; Europeiska byrån för utveckling av undervisning för elever med behov av särskilt stöd i Odense; och Internationella centrumet för Europautbildning i Nice.

KAPITEL III

UNGDOM

Artikel 9

Programområde 1

Mobilitet i utbildningssyfte

1. På ungdomsområdet ska programmet stödja följande insatser inom programområde 1:
 - a) Ungas mobilitet i utbildningssyfte.
 - b) Ungdomsverksamhet.
 - c) DiscoverEU-verksamhet.
 - d) Mobilitet i utbildningssyfte för ungdomsarbetare.

2. Insatserna enligt punkt 1 kan kompletteras med virtuellt lärande och åtgärder som språkstöd, förberedande besök, utbildning och virtuellt samarbete. Mobilitet i utbildningssyfte kan ersättas av virtuellt lärande för personer som inte kan delta i mobilitet i utbildningssyfte.

Artikel 10
Programområde 2
Samarbete mellan organisationer och institutioner

På ungdomsområdet ska programmet stödja följande insatser inom programområde 2:

- a) Partnerskap för samarbete och utbyte av praxis, inbegripet småskaliga partnerskap som syftar till att främja en bredare och mer inkluderande tillgång till programmet.
- b) Partnerskap för innovation för att öka Europas innovationskapacitet.
- c) Användarvänliga onlineplattformar och verktyg för virtuellt samarbete.

Artikel 11
Programområde 3
Stöd till politikutveckling och samarbete

På ungdomsområdet ska programmet stödja följande insatser inom programområde 3:

- a) Förberedande och genomförande av unionens politiska målsättningar på ungdomsområdet, med stöd, i förekommande fall, av wikinätverket för ungdomsfrågor.
- b) Unionsverktyg och unionsåtgärder för att främja kvaliteten och öppenheten i fråga om kompetenser och färdigheter och erkännandet av dessa, särskilt genom ungdomspasset.

- c) Politisk dialog och samarbete med berörda parter, inbegripet unionsomfattande nätverk, europeiska organisationer och internationella organisationer på ungdomsområdet, EU:s ungdomsdiallog och stöd till Europeiskt ungdomsforum.
- d) Åtgärder som bidrar till ett högkvalitativt och inkluderande genomförande av programmet, inbegripet stöd för Eurodesk-nätverket.
- e) Samarbete med andra unionsinstrument och stöd till annan unionspolitik.
- f) Verksamhet för att sprida kunskap och öka medvetenheten om resultat av och prioriteringar inom EU-politik samt om programmet.

KAPITEL IV

IDROTT

Artikel 12

Programområde 1

Mobilitet i utbildningssyfte

1. På idrottsområdet ska programmet inom programområde 1 stödja mobilitet i utbildningssyfte för idrottspersonal.
2. Mobilitet i utbildningssyfte enligt denna artikel kan kompletteras med virtuellt lärande och åtgärder som språkstöd, förberedande besök, utbildning och virtuellt samarbete. Mobilitet i utbildningssyfte kan ersättas av virtuellt lärande för personer som inte kan delta i mobilitet i utbildningssyfte.

Artikel 13

Programområde 2

Samarbete mellan organisationer och institutioner

På idrottsområdet ska programmet stödja följande insatser inom programområde 2:

- a) Partnerskap för samarbete och utbyte av praxis, inbegripet småskaliga partnerskap som syftar till att främja en bredare och mer inkluderande tillgång till programmet.
- b) Ideella idrottsevenemang som syftar till att ytterligare utveckla en europeisk dimension av idrotten och främja frågor av betydelse för gräsrotsidrotten.

Artikel 14

Programområde 3

Stöd till politikutveckling och samarbete

På idrottsområdet ska programmet stödja följande insatser inom programområde 3:

- a) Förberedande och genomförande av unionens politiska målsättningar på området idrott och fysisk aktivitet.
- b) Politisk dialog och samarbete med berörda parter, inbegripet europeiska organisationer och internationella organisationer på idrottsområdet.

- c) Åtgärder som bidrar till ett högkvalitativt och inkluderande genomförande av programmet.
- d) Samarbete med andra unionsinstrument och stöd till annan unionspolitik.
- e) Verksamhet för att sprida kunskap och öka medvetenheten om resultat av och prioriteringar inom EU-politik samt om programmet.

KAPITEL V

INKLUDERING

Artikel 15

Inkluderingsstrategi

Kommissionen ska senast den ... [EUT: sex månader efter dagen för denna förordnings ikraftträdande] utarbeta en ram för inkluderingsåtgärder för att öka deltagandet bland personer med begränsade möjligheter samt en vägledning för genomförandet av sådana åtgärder. Den vägledningen ska uppdateras vid behov under programmets löptid. På grundval av ramen för inkluderingsåtgärder ska handlingsplaner för inkludering utarbetas och ingå i de nationella programkontorens arbetsprogram, varvid de specifika utmaningar som rör tillgången till programmet i nationella sammanhang särskilt ska beaktas. Kommissionen ska regelbundet övervaka genomförandet av dessa handlingsplaner för inkludering.

Artikel 16

Ekonomiska stödåtgärder för inkludering

1. Kommissionen ska, i förekommande fall, säkerställa att ekonomiska stödåtgärder, inbegripet förfinansiering, införs för att underlätta deltagande för personer med begränsade möjligheter, särskilt de vars deltagande hindras av ekonomiska skäl. Objektiva kriterier ska ligga till grund för stödnivån.
2. För att förbättra tillgången till programmet för personer med begränsade möjligheter och för att säkerställa ett smidigt genomförande av programmet ska kommissionen, där så är nödvändigt, anpassa eller tillåta de nationella programkontoren att anpassa bidragen för att stödja mobilitet i utbildningssyfte inom ramen för programmet.
3. Kostnader för åtgärder som underlättar eller stöder inkludering får inte utgöra grund för att avslå en ansökan inom ramen för programmet.

KAPITEL VI

FINANSIELLA BESTÄMMELSER

Artikel 17

Budget

1. Finansieringsramen för genomförandet av programmet för perioden 2021–2027 ska vara 24 574 000 000 EUR i löpande priser.

2. Till följd av den programspecifika justering som föreskrivs i artikel 5 i förordning (EU, Euratom) 2020/2093 ska det belopp som anges i punkt 1 i den här artikeln höjas med ett ytterligare anslag på 1 700 000 000 EUR i 2018 års fasta priser såsom anges i bilaga II till den förordningen.
3. Den preliminära fördelningen av det belopp som anges i punkt 1 ska vara följande:
 - a) 20 396 420 000 EUR, vilket utgör 83 % av det belopp som anges i punkt 1 i denna artikel, till de insatser på utbildningsområdet som avses i artiklarna 5–8, fördelat enligt följande:
 - i) Minst 7 057 161 320 EUR, vilket utgör 34,6 % av det totala belopp som anges i led a i denna punkt, till insatser som avses i artiklarna 5.1 a och 6 a på området för högre utbildning.
 - ii) Minst 4 385 230 300 EUR, vilket utgör 21,5 % av det totala belopp som anges i led a i denna punkt, till insatser som avses i artiklarna 5.1 b och 6 a på området för yrkesutbildning.
 - iii) Minst 3 100 255 840 EUR, vilket utgör 15,2 % av det totala belopp som anges i led a i denna punkt, till insatser som avses i artiklarna 5.1 c och 6 a på området för skolutbildning.

- iv) Minst 1 182 992 360 EUR, vilket utgör 5,8 % av det totala belopp som anges i led a i denna punkt, till insatser som avses i artiklarna 5.1 d och 6 a på området för vuxenutbildning.
 - v) Minst 367 135 560 EUR, vilket utgör 1,8 % av det totala belopp som anges i led a i denna punkt, till Jean Monnet-insatser som avses i artikel 8.
 - vi) Minst 3 467 391 400 EUR, vilket utgör 17 % av det totala belopp som anges i led a i denna punkt, till insatser som främst är direkt förvaltade och till övergripande verksamheter som avses i artiklarna 5.2, 6 b, c och d samt artikel 7.
 - vii) 836 253 220 EUR, vilket utgör 4,1 % av det totala belopp som anges i led a i denna punkt, till en flexibilitetsmarginal som kan användas för att stödja de insatser som avses i kapitel II.
- b) 2 531 122 000 EUR, vilket utgör 10,3 % av det belopp som anges i punkt 1 i denna artikel, till insatser på ungdomsområdet som avses i artiklarna 9, 10 och 11.
 - c) 466 906 000 EUR, vilket utgör 1,9 % av det belopp som anges i punkt 1 i denna artikel, till insatser på idrottsområdet som avses i artiklarna 12, 13 och 14.
 - d) Minst 810 942 000 EUR, vilket utgör 3,3 % av det belopp som anges i punkt 1 i denna artikel, som ett bidrag till de operativa kostnaderna för de nationella programkontoren.

- e) 368 610 000 EUR, vilket utgör 1,5 % av det belopp som anges i punkt 1 i denna artikel, till programstöd.
4. Det ytterligare anslaget i punkt 2 ska genomföras proportionellt i enlighet med den preliminära fördelning som anges i punkt 3.
5. Utöver de belopp som anges i punkterna 1 och 2 i denna artikel och för att främja programmets internationella dimension ska ett kompletterande finansiellt bidrag tillgängliggöras genom en Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av instrumentet för grannskapspolitik, utvecklingssamarbete och internationellt samarbete – Globala Europa – och om ändring och upphävande av Europaparlamentets och rådets beslut nr 466/2014/EU och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1601 och rådets förordning (EG, Euratom) nr 480/2009 och genom en Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av instrumentet för stöd inför anslutningen (IPA III) för att stödja insatser som genomförs och förvaltas i enlighet med den här förordningen. Det bidraget ska finansieras i enlighet med förordningarna om inrättande av dessa instrument.

6. De medel som ska förvaltas av nationella programkontor ska tilldelas på grundval av befolkningens storlek och levnadskostnaderna i den berörda medlemsstaten, avståndet mellan medlemsstaternas huvudstäder samt resultat. Dessa kriterier och de formler som ligger till grund för dem ska beskrivas närmare av kommissionen i de arbetsprogram som avses i artikel 22. Dessa formler ska, så långt det är möjligt, undvika betydande minskningar av den årliga budget som medlemsstaterna tilldelas från ett år till nästa och ska minimera alltför stora obalanser vad gäller nivån på tilldelade medel. För att främja ett effektivt och ändamålsenligt resursutnyttjande ska medel tilldelas på grundval av resultat. De kriterier som används för att mäta resultat ska grundas på de senaste tillgängliga uppgifterna.
7. Det belopp som anges i punkterna 1 och 2 får användas för administrativt och tekniskt bistånd för genomförandet av programmet, såsom förberedelse, övervakning, kontroll, revision och utvärdering, inklusive gemensamma it-system.

8. Medel som tilldelas medlemsstaterna inom ramen för delad förvaltning får på den berörda medlemsstatens begäran överföras till programmet med förbehåll för de villkor som anges i artikel 26 i en Europaparlamentets och rådets förordning om gemensamma bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden+, Sammanhållningsfonden, Fonden för en rättvis omställning samt Europeiska havs- fiskeri- och vattenbruksfonden, och om finansiella regler för dessa fonder och för Asyl- migrations- och integrationsfonden, Fonden för inre säkerhet samt instrumentet för ekonomiskt stöd för gränsförvaltning och visering (*förordningen om gemensamma bestämmelser 2021–2027*). Kommissionen ska förvalta dessa medel direkt i enlighet med artikel 62.1 första stycket a i budgetförordningen eller indirekt i enlighet med led c i det stycket. Dessa medel ska användas till förmån för den berörda medlemsstaten.

Artikel 18

Unionsfinansieringens former och metoder för genomförande

1. Programmet ska genomföras konsekvent och genom direkt förvaltning i enlighet med artikel 62.1 första stycket a i budgetförordningen eller genom indirekt förvaltning med organ som avses i artikel 62.1 första stycket c i den förordningen.
2. Programmet får tillhandahålla finansiering i de former som anges i budgetförordningen, särskilt bidrag, priser och upphandling.

3. Bidrag till en ömsesidig försäkringsmekanism får täcka den risk som är förknippad med krav på återbetalning av medel från mottagare och ska anses vara en tillräcklig garanti enligt budgetförordningen. Artikel 37.7 i förordning (EU) 2021/...⁺ ska gälla.

KAPITEL VII

DELTAGANDE I PROGRAMMET

Artikel 19

Tredjeländer som är associerade till programmet

1. Programmet ska vara öppet för deltagande för följande tredjeländer:
- a) Medlemmar av Europeiska frihandelssammanslutningen som är medlemmar i Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, i enlighet med villkoren i avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.
 - b) Anslutande länder, kandidatländer och potentiella kandidater, i enlighet med de allmänna principer och allmänna villkor för dessa länders deltagande i unionsprogram som fastställs i respektive ramavtal och associeringsrådsbeslut eller i liknande avtal, och i enlighet med de särskilda villkor som föreskrivs i avtal mellan unionen och dessa länder.

⁺ EUT: Vänligen inför i texten nummer för förordningen i dokument ST 7064/2020 (2018/0224(COD)).

- c) Länder som omfattas av den europeiska grannskapspolitiken, i enlighet med de allmänna principer och allmänna villkor för dessa länders deltagande i unionsprogram som fastställs i respektive ramavtal och associeringsrådsbeslut eller i liknande avtal, och i enlighet med de särskilda villkor som föreskrivs i avtal mellan unionen och dessa länder.
- d) Andra tredjeländer, i enlighet med de villkor som föreskrivs i ett särskilt avtal som omfattar tredjelandets deltagande i unionsprogram, förutsatt att avtalet
 - i) säkerställer en rättvis balans vad gäller bidrag från och förmåner till det tredjeland som deltar i unionsprogrammen,
 - ii) föreskriver villkoren för deltagande i programmen, inbegripet beräkning av ekonomiska bidrag till enskilda program, och deras administrativa kostnader,
 - iii) inte ger tredjelandet någon beslutsbefogenhet i fråga om unionsprogrammet,
 - iv) garanterar unionens rätt att säkerställa en sund ekonomisk förvaltning och att skydda sina ekonomiska intressen.

De bidrag som avses i första stycket d ii ska utgöra inkomster avsatta för särskilda ändamål i enlighet med artikel 21.5 i budgetförordningen.

2. Länder som förtecknas i punkt 1 får endast delta i programmet i dess helhet och förutsatt att de uppfyller alla de skyldigheter som denna förordning ålägger medlemsstaterna.

Artikel 20

Tredjeländer som inte är associerade till programmet

I vederbörligen motiverade fall, och om det ligger i unionens intresse, får de insatser inom programmet som avses i artiklarna 5–7, 8 a och b samt 9–14 även vara öppna för deltagande av rättsliga enheter från tredjeländer som inte är associerade till programmet.

Artikel 21

Regler om direkt och indirekt förvaltning

1. Programmet ska vara öppet för deltagande av offentliga och privata rättsliga enheter som är verksamma på områdena för utbildning, ungdom och idrott.
2. Vid urval inom ramen för både direkt och indirekt förvaltning får medlemmarna i utvärderingskommittén vara externa experter, enligt vad som föreskrivs i artikel 150.3 i budgetförordningen.
3. Offentliga rättsliga enheter och institutioner och organisationer på områdena för utbildning, ungdom och idrott som har erhållit över 50 % av sina årliga inkomster från offentliga källor under de senaste två åren ska anses besitta den finansiella, yrkesmässiga och administrativa kapacitet som krävs för att utföra verksamhet inom ramen för programmet. De är inte skyldiga att bestyrka den kapaciteten ytterligare.

4. Kommissionen får gå ut med gemensamma inbjudningar att lämna projektförslag med tredjeländer som inte är associerade till programmet eller med deras organisationer och programkontor för att finansiera projekt på grundval av motpartsfonder. Projekt kan bedömas och väljas ut genom gemensamma bedömnings- och urvalsförfaranden som de berörda finansieringsorganisationerna eller finansieringsorganen ska enas om i enlighet med de principer som anges i budgetförordningen.

KAPITEL VIII

PROGRAMPLANERING, ÖVERVAKNING OCH UTVÄRDERING

Artikel 22

Arbetsprogram

Programmet ska genomföras genom arbetsprogram som avses i artikel 110 i budgetförordningen. Arbetsprogrammen ska ge en indikation om det belopp som anslås till varje insats och om fördelningen av medel mellan medlemsstaterna och tredjeländer som är associerade till programmet för de insatser som ska förvaltas av det nationella programkontoret. Kommissionen ska anta arbetsprogrammen genom genomförandeakter. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 34.

Artikel 23

Övervakning och rapportering

1. I bilaga II fastställs indikatorer för rapportering om programmets framsteg när det gäller att uppnå de allmänna och specifika mål som fastställs i artikel 3.
2. För att säkerställa en ändamålsenlig bedömning av programmets framsteg när det gäller att uppnå dess mål ges kommissionen befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 33 i syfte att vid behov ändra bilaga II med avseende på indikatorerna i enlighet med målen för programmet och i syfte att komplettera denna förordning med bestämmelser om inrättande av en ram för övervakning och utvärdering.
3. Systemet för resultatrapportering ska säkerställa att uppgifter för övervakning av programmets genomförande och för utvärdering samlas in effektivt, på ett ändamålsenligt sätt och i god tid samt på lämplig detaljnivå.

För detta ändamål ska mottagare av unionsmedel, och när så är lämpligt medlemsstaterna, omfattas av proportionella rapporteringskrav.

Artikel 24

Utvärdering

1. Utvärderingar ska utföras i god tid för att kunna användas i beslutsprocessen.

2. Kommissionen ska göra en interimsvärdering av programmet när det föreligger tillräcklig information om genomförandet av programmet, dock senast den 31 december 2024. Den interimsvärderingen ska åtföljas av en slutlig utvärdering av programmet 2014–2020, vilken ska användas i interimsvärderingen. Interimsvärderingen av programmet ska innehålla en bedömning av programmets allmänna ändamålsenlighet och resultat, även vad gäller nya initiativ, samt av genomförandet av inkluderings- och förenklingsåtgärder.
3. Utan att det påverkar de krav som anges i kapitel X och de skyldigheter för de nationella programkontoren som anges i artikel 27 ska medlemsstaterna senast den 31 maj 2024 överlämna en rapport till kommissionen om programmets genomförande och effekter på respektive territorium.
4. Kommissionen ska, när så är lämpligt och på grundval av interimsvärderingen, lägga fram ett lagstiftningsförslag om ändring av denna förordning.
5. Vid slutet av genomförandeperioden, dock senast den 31 december 2031, ska kommissionen göra en slutlig utvärdering av programmets resultat och effekter.
6. Kommissionen ska överlämna alla utvärderingar som görs enligt denna artikel, inklusive interimsvärderingen, tillsammans med sina egna synpunkter, till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén.

KAPITEL IX

INFORMATION, KOMMUNIKATION OCH SPRIDNING

Artikel 25

Information, kommunikation och spridning

1. De nationella programkontoren ska, i samarbete med kommissionen, utveckla en konsekvent strategi för ändamålsenlig utåtriktad verksamhet och för spridning och utnyttjande av resultaten från den verksamhet som stöds genom de insatser som de förvaltar inom ramen för programmet. De nationella programkontoren ska bistå kommissionen i dess allmänna uppgift att sprida information om programmet, inklusive information om insatser och verksamhet som förvaltas på nationell nivå och unionsnivå och dess resultat. Nationella programkontor ska informera relevanta målgrupper om de insatser och den verksamhet som har genomförts i deras respektive land.
2. Mottagarna av unionsfinansiering ska framhålla att finansieringen kommer från unionen och säkerställa unionsfinansieringens synlighet, i synnerhet när de främjar insatserna och deras resultat, genom att tillhandahålla enhetlig, ändamålsenlig och proportionell riktad information till olika målgrupper, däribland medierna och allmänheten.
3. De rättsliga enheterna inom de sektorer som omfattas av programmet ska använda varumärkesnamnet *Erasmus+* vid kommunikation och spridning av information i samband med programmet.

4. Kommissionen ska genomföra informations- och kommunikationsåtgärder avseende programmet, åtgärder som vidtagits inom ramen för programmet och uppnådda resultat. Kommissionen ska, i tillämpliga fall, säkerställa att programmets resultat offentliggörs och ges bred spridning för att främja utbyte av bästa praxis mellan berörda parter och programmets bidragsmottagare.
5. Finansiella medel som tilldelas programmet ska också bidra till den gemensamma kommunikationen om unionens politiska prioriteringar, i den mån dessa prioriteringar har anknytning till de mål som fastställs i artikel 3.

KAPITEL X

FÖRVALTNINGS- OCH REVISIONSSYSTEM

Artikel 26

Nationell myndighet

1. Senast den ... [EUT: en månad efter dagen för denna förordnings ikraftträdande] ska medlemsstaterna i en formell underrättelse som vidarebefordras av deras ständiga representation underrätta kommissionen om den eller de personer som är juridiskt behöriga att agera för deras räkning som nationell myndighet med avseende på tillämpningen av denna förordning. Om den nationella myndigheten byts ut under programperioden ska den berörda medlemsstaten omedelbart underrätta kommissionen om detta i enlighet med samma förfarande.

2. Medlemsstaterna ska vidta alla nödvändiga och lämpliga åtgärder för att avlägsna eventuella rättsliga och administrativa hinder för att programmet ska fungera väl, inbegripet, om möjligt, åtgärder som syftar till att lösa problem som försvårar erhållandet av viseringar eller uppehållstillstånd.
3. Senast den ... [EUT: tre månader efter dagen för denna förordnings ikraftträdande] ska den nationella myndigheten utse ett nationellt programkontor för hela programmets löptid. En nationell myndighet får inte utse ett ministerium till nationellt programkontor. Nationella myndigheter får utse fler än ett nationellt programkontor. Om det finns fler än ett nationellt programkontor ska medlemsstaterna inrätta en lämplig mekanism för att samordna förvaltningen av programmets genomförande på nationell nivå, särskilt i syfte att säkerställa ett enhetligt och kostnadseffektivt genomförande av programmet och en ändamålsenlig kontakt med kommissionen i detta avseende samt underlätta eventuell överföring av medel mellan nationella programkontor och på det sättet möjliggöra flexibilitet och bättre utnyttjande av de medel som tilldelas medlemsstaterna. Varje medlemsstat ska besluta hur den ska organisera förhållandet mellan sin nationella myndighet och det nationella programkontoret, inbegripet sådana uppgifter som att fastställa det nationella programkontorets arbetsprogram. Den nationella myndigheten ska tillhandahålla kommissionen en förhandsbedömning av efterlevnad som visar att det nationella programkontoret uppfyller artikel 62.1 första stycket c v eller vi samt artikel 154.1–154.5 i budgetförordningen, samt unionens krav för interna kontrollstandarder för nationella programkontor och reglerna för förvaltning av programmens medel till bidragsstöd.

4. Den nationella myndigheten ska utse ett oberoende revisionsorgan enligt vad som avses i artikel 29.
5. Den nationella myndigheten ska grunda sin förhandsbedömning av efterlevnad på sina egna kontroller och revisioner eller på kontroller och revisioner som utförts av det oberoende revisionsorgan som avses i artikel 29. Om det nationella programkontor som utses för programmet är detsamma som det nationella programkontor som utsågs för programmet 2014–2020 ska räckvidden av förhandsbedömningen av efterlevnad begränsas till krav som är nya och specifika för programmet, såvida inget annat är motiverat.
6. Om kommissionen på grundval av sin utvärdering av förhandsbedömningen av efterlevnad inte godtar utseendet av det nationella programkontoret, eller om det nationella programkontoret inte uppfyller de minimikrav som fastställs av kommissionen, ska den nationella myndigheten säkerställa att nödvändiga korrigerande åtgärder vidtas så att det nationella programkontoret uppfyller minimikraven eller utse ett annat organ till nationellt programkontor.
7. Den nationella myndigheten ska övervaka och utöva tillsyn över programmets förvaltning på nationell nivå. Den ska underrätta och rådgöra med kommissionen i god tid innan den fattar beslut som kan ha en betydande inverkan på programmets förvaltning, särskilt vad gäller dess nationella programkontor.
8. Den nationella myndigheten ska tillhandahålla adekvat medfinansiering för drift av de nationella programkontoren för att säkerställa att programmet förvaltas i enlighet med tillämpliga unionsregler.

9. På grundval av det nationella programkontorets årliga förvaltningsförklaring, det oberoende revisionsuttalandet om denna och kommissionens analys av det nationella programkontorets efterlevnad och resultat ska den nationella myndigheten varje år informera kommissionen om sin övervaknings- och tillsynsverksamhet med avseende på programmet.
10. Den nationella myndigheten ska ta ansvar för en korrekt förvaltning av de unionsmedel som kommissionen överför till det nationella programkontoret inom ramen för programmet.
11. Vid fall av oriktigheter, försummelse eller bedrägeri som kan tillskrivas det nationella programkontoret eller vid allvarliga brister eller undermåliga resultat från det nationella programkontorets sida och i de fall där detta leder till att kommissionen ställer krav gentemot det nationella programkontoret ska den nationella myndigheten ersätta kommissionen för de medel som inte återbetalats.
12. Under de omständigheter som avses i punkt 11 får den nationella myndigheten återkalla det nationella programkontorets mandat, på eget initiativ eller på begäran av kommissionen. Om den nationella myndigheten önskar återkalla det nationella programkontorets mandat av andra motiverade skäl ska den underrätta kommissionen om detta minst sex månader innan den dag då det nationella programkontorets mandat planeras upphöra att gälla. I sådana fall ska den nationella myndigheten och kommissionen formellt komma överens om särskilda och tidsbestämda övergångsåtgärder.

13. Vid ett återkallande enligt punkt 12 ska den nationella myndigheten genomföra de nödvändiga kontrollerna avseende unionsmedel som förvaltats av det nationella programkontor vars mandat återkallats och se till att dessa medel och alla handlingar och förvaltningsverktyg som behövs för programmet överförs till det nya nationella programkontoret på ett obehindrat sätt. Den nationella myndigheten ska förse det nationella programkontor vars mandat återkallats med det ekonomiska stöd som krävs för att det ska fortsätta utföra sina avtalsenliga skyldigheter gentemot programmets bidragsmottagare och kommissionen tills det att dessa skyldigheter har överförts till ett nytt nationellt programkontor.
14. På begäran av kommissionen ska den nationella myndigheten utse de institutioner eller organisationer, eller de kategorier av institutioner eller organisationer, som ska anses berättigade att delta i särskilda insatser inom programmet på sina respektive territorier.

Artikel 27

Nationellt programkontor

1. Det nationella programkontoret ska
 - a) vara en juridisk person eller ingå i en rättslig enhet som är en juridisk person och lyda under lagstiftningen i den berörda medlemsstaten,
 - b) förfoga över tillräcklig förvaltningskapacitet, personal och infrastruktur för att kunna uppfylla sina åligganden på ett tillfredsställande sätt och därigenom säkerställa en effektiv och ändamålsenlig förvaltning av programmet och en sund ekonomisk förvaltning av unionens medel,

- c) förfoga över de operativa och rättsliga resurser som krävs för att tillämpa de administrativa, avtalsenliga och finansiella förvaltningsregler som fastställts på unionsnivå,
 - d) erbjuda tillräckliga finansiella garantier, helst utfärdade av en offentlig myndighet, motsvarande nivån på de unionsmedel som kontoret ska förvalta.
2. Det nationella programkontoret ska vara ansvarigt för att förvalta alla faser av projektets livscykel i de insatser som den förvaltar enligt de arbetsprogram som avses i artikel 22 i denna förordning, i enlighet med artikel 62.1 första stycket c i budgetförordningen.
 3. Det nationella programkontoret ska ha den sakkunskap som krävs för att täcka alla de sektorer som ingår i programmet. Om en medlemsstat eller ett tredjeland som är associerat till programmet har mer än ett programkontor, ska dessa nationella programkontor gemensamt ha den sakkunskap som krävs för att täcka alla de sektorer som ingår i programmet.
 4. Det nationella programkontoret ska bevilja bidragsstöd till bidragsmottagare i den mening som avses i artikel 2.5 i budgetförordningen, genom en bidragsöverenskommelse i enlighet med det som kommissionen bestämmer för den aktuella programinsatsen.
 5. Det nationella programkontoret ska varje år rapportera till sin nationella myndighet och till kommissionen i enlighet med artikel 155 i budgetförordningen. Det nationella programkontoret ska ha ansvar för att genomföra de synpunkter som framförs av kommissionen efter dess analys av den årliga förvaltningsförklaringen och revisionsuttalandet om denna.

6. Det nationella programkontoret får inte, utan ett skriftligt förhandsgodkännande från den nationella myndigheten och kommissionen, delegera till tredje part någon av de uppgifter som anförtrots det avseende genomförandet av programmet eller budgeten. Det nationella programkontoret ska ensamt ha hela ansvaret för uppgifter som delegeras till en tredje part.
7. Om ett nationellt programkontors mandat återkallas ska det nationella programkontoret fortsätta att ha det juridiska ansvaret för att uppfylla sina avtalsenliga skyldigheter gentemot programmets bidragsmottagare och kommissionen tills det att dessa skyldigheter har överförts till ett nytt nationellt programkontor.
8. Det nationella programkontoret ska ha ansvar för att förvalta och avsluta de finansiella avtal avseende programmet 2014–2020 som ännu inte avslutats när programmet inleds.

Artikel 28

Europeiska kommissionen

1. Kommissionen ska granska de nationella förvaltnings- och kontrollsystemen på grundval av de efterlevnadskrav för nationella programkontor som avses i artikel 26.3, framför allt på grundval av den förhandsbedömning av efterlevnad som den nationella myndigheten tillhandahåller, det nationella programkontorets årliga förvaltningsförklaring och uttalandet från det oberoende revisionsorganet om denna, med vederbörlig hänsyn till den årliga information som den nationella myndigheten tillhandahåller om sin övervaknings- och tillsynsverksamhet med avseende på programmet.

2. Inom två månader från mottagandet från den nationella myndigheten av den förhandsbedömning av efterlevnad som avses i artikel 26.3 ska kommissionen godta, med förbehåll godta eller avvisa utseendet av det nationella programkontoret. Kommissionen får inte ingå något avtalsförhållande med det nationella programkontoret förrän den har godkänt förhandsbedömningen av efterlevnad. Om kommissionen godtar förslaget med förbehåll kan den besluta att vidta proportionella försiktighetsåtgärder som gäller avtalsförhållandet med det nationella programkontoret.
3. Kommissionen ska varje år ställa följande programmedel till det nationella programkontorets förfogande:
 - a) Medel för bidragsstöd i den berörda medlemsstaten för de insatser inom programmet som det nationella programkontoret fått i uppdrag att förvalta.
 - b) Ett finansiellt bidrag som stöd till det nationella programkontorets uppgifter i samband med förvaltningen av programmet som ska fastställas på grundval av beloppet för de unionsmedel till bidragsstöd som det nationella programkontoret fått ansvar för.
 - c) I tillämpliga fall, ytterligare medel för åtgärder enligt artiklarna 7 d, 11 d och 14 c.
4. Kommissionen ska fastställa kraven för det nationella programkontorets arbetsprogram. Kommissionen får inte ställa några programmedel till det nationella programkontorets förfogande förrän kommissionen formellt har godkänt det nationella programkontorets arbetsprogram.

5. Efter utvärderingen av den årliga förvaltningsförklaringen och uttalandet från det oberoende revisionsorganet om denna, ska kommissionen vidarebefordra sitt yttrande och sina synpunkter om dessa till det nationella programkontoret och den nationella myndigheten.
6. Om kommissionen inte kan godta den årliga förvaltningsförklaringen eller uttalandet från det oberoende revisionsorganet om denna, eller om det nationella programkontorets genomförande av kommissionens synpunkter är otillfredsställande får kommissionen genomföra de försiktighetsåtgärder och korrigerande åtgärder som krävs för att skydda unionens finansiella intressen i enlighet med artikel 131 i budgetförordningen.
7. Kommissionen ska i samarbete med de nationella programkontoren säkerställa att de förfaranden som införts för att genomföra programmet är konsekventa och enkla och att informationen är av hög kvalitet. I det avseendet ska regelbundna möten hållas med nätverket av nationella programkontor för att säkerställa ett konsekvent genomförande av programmet i alla medlemsstater och alla tredjeländer som är associerade till programmet.
8. Kommissionen ska säkerställa att de it-system som krävs för att genomföra programmets mål som fastställs i artikel 3, särskilt inom ramen för indirekt förvaltning, utvecklas på lämpligt sätt och i god tid och så att de blir lättillgängliga och användarvänliga. Programmet ska stödja utveckling, drift och underhåll av sådana it-system.

Artikel 29

Oberoende revisionsorgan

1. Det oberoende revisionsorganet ska avge ett revisionsuttalande om den årliga förvaltningsförklaring som avses i artikel 155.1 i budgetförordningen. Det ska ligga till grund för den övergripande försäkran enligt artikel 127 i budgetförordningen.
2. Det oberoende revisionsorganet ska
 - a) besitta den nödvändiga yrkesmässiga kompetensen för att genomföra revisioner inom offentlig sektor,
 - b) säkerställa att dess revisioner tar hänsyn till internationellt accepterade revisionsstandarder,
 - c) inte befinna sig i en intressekonflikt vad gäller den rättsliga enhet som det nationella programkontoret utgör en del av; det oberoende revisionsorganet ska särskilt vara oberoende avseende sina funktioner från den rättsliga enhet som det nationella programkontoret utgör en del av.
3. Det oberoende revisionsorganet ska ge kommissionen och dess företrädare samt revisionsrätten fullständig tillgång till alla handlingar och rapporter till stöd för det revisionsuttalande det avger om det nationella programkontorets årliga förvaltningsförklaring.

Artikel 30
Kontrollsystemets principer

1. Kommissionen ska vidta lämpliga åtgärder för att säkerställa att unionens ekonomiska intressen skyddas vid genomförandet av insatser som finansieras enligt denna förordning, genom förebyggande åtgärder mot bedrägeri, korrupktion och annan olaglig verksamhet, genom effektiva kontroller och, om oriktigheter upptäcks, genom återkrav av felaktigt utbetalda belopp samt vid behov genom effektiva, proportionella och avskräckande administrativa och ekonomiska sanktioner.
2. Kommissionen ska ha ansvar för tillsynskontroller med avseende på insatser och verksamhet inom programmet som förvaltas av de nationella programkontoren. Kommissionen ska fastställa minimikrav för de nationella programkontorens och det oberoende revisionsorganets kontroller.
3. Det nationella programkontoret ska ha ansvar för de primära kontrollerna av bidragsmottagarna för de insatser som det förvaltar enligt de arbetsprogram som avses i artikel 22. Dessa kontroller ska erbjuda en rimlig säkerhet för att de tilldelade bidragen används på det sätt som avsetts och följer gällande unionsregler.
4. Vad gäller de programmedel som överförs till de nationella programkontoren ska kommissionen ombesörja en korrekt samordning av sina kontroller med de nationella myndigheterna och de nationella programkontoren på grundval av principen om samordnad granskning och efter en riskbaserad utvärdering. Denna punkt gäller inte undersökningar som utförs av Olaf.

Artikel 31

Skydd av unionens ekonomiska intressen

När ett tredjeland deltar i programmet genom ett beslut antaget enligt ett internationellt avtal eller på grundval av något annat rättsligt instrument ska tredjelandet bevilja de rättigheter och den tillgång som krävs för att den behöriga utanordnaren, Olaf och revisionsrätten ska kunna utöva sina respektive befogenheter på ett heltäckande sätt. När det gäller Olaf ska dessa rättigheter innefatta rätten att göra utredningar, inklusive kontroller och inspektioner på platsen, i enlighet med förordning (EU, Euratom) nr 883/2013.

KAPITEL XI

KOMPLEMENTARITET

Artikel 32

Kumulativ och alternativ finansiering

1. Programmet ska genomföras på ett sådant sätt att dess övergripande samstämmighet och komplementaritet med unionens övriga relevanta politikområden, program och fonder säkerställs, särskilt med dem som är kopplade till utbildning, kultur och media, ungdomsfrågor och solidaritet, sysselsättning och social inkludering, forskning och innovation, näringsliv och företagande, digital politik, jordbruk och landsbygdsutveckling, miljö och klimat, sammanhållning, regionalpolitik, migration, säkerhet samt internationellt samarbete och utveckling.

2. En insats som har fått bidrag genom programmet får också erhålla bidrag från ett annat unionsprogram, förutsatt att bidragen inte täcker samma kostnader. Reglerna för det relevanta unionsprogrammet ska tillämpas för det motsvarande bidraget till insatsen. Den kumulativa finansieringen får inte överstiga de totala stödberättigande kostnaderna för åtgärden. Stödet från de olika unionsprogrammen får beräknas proportionellt i enlighet med de dokument som anger villkoren för stödet.

3. Projektförslag får ta emot stöd från Europeiska regionala utvecklingsfonden eller Europeiska socialfonden+, i enlighet med artikel 73.4 i förordningen om gemensamma bestämmelser 2021–2027, om de har certifieras med en spetskompetensstämpel inom ramen för detta program till följd av att de uppfyller följande kumulativa villkor:
 - a) De har bedömts i en ansökningsomgång inom ramen för programmet.
 - b) De uppfyller minimikvalitetskraven i den ansökningsomgången.
 - c) De kan inte finansieras inom ramen för den ansökningsomgången på grund av budgetbegränsningar.

KAPITEL XII

ÖVERGÅNGS- OCH SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 33

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.
2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 3 och 23 ges till kommissionen för hela programmets löptid.
3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 3 och 23 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.
4. Innan kommissionen antar en delegerad akt ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning.
5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

6. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 3 och 23 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 34

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté. Den kommittén ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.
2. Kommittén får sammanträda i särskilda konstellationer för att behandla sektoriella frågor. När så är lämpligt och i enlighet med dess arbetsordning och på ad hoc-basis, får externa experter, inklusive arbetsmarknadens parter, bjudas in att delta i sammanträdena som observatörer.
3. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

Artikel 35

Upphävande

Förordning (EU) nr 1288/2013 upphör att gälla med verkan den 1 januari 2021.

Artikel 36
Övergångsbestämmelser

1. Denna förordning påverkar inte fortsatt genomförande eller ändringar av insatser som inletts enligt förordning (EU) nr 1288/2013, som ska fortsätta att tillämpas på dessa insatser fram till dess att de avslutas.
2. Finansieringsramen för programmet får också omfatta de utgifter för tekniskt och administrativt bistånd som är nödvändiga för att säkerställa övergången mellan programmet och de åtgärder som antagits enligt förordning (EU) nr 1288/2013.
3. I enlighet med artikel 193.2 andra stycket a i budgetförordningen, genom undantag från artikel 193.4 i den förordningen samt i vederbörligen motiverade fall som anges i finansieringsbeslutet, får verksamheter som stöds genom den här förordningen och de underliggande kostnader som uppkommit under 2021 anses vara stödberättigande från och med den 1 januari 2021, även om dessa verksamheter genomfördes och dessa kostnader ådrogs före den dag då bidragsansökan lämnades in. Bidragsöverenskommelserna avseende administrationsbidrag för räkenskapsåret 2021 får i undantagsfall undertecknas inom sex månader från det att bidragsmottagarens räkenskapsår inletts.
4. Vid behov får anslag föras in i unionens budget efter 2027 för att täcka de utgifter som föreskrivs i artikel 17.7, i syfte att möjliggöra förvaltning av insatser och verksamhet som inte slutförts senast den 31 december 2027.

5. Medlemsstaterna ska på nationell nivå säkerställa en obehindrad övergång mellan de insatser som genomfördes enligt programmet 2014–2020 och de insatser som ska genomföras inom ramen för programmet.

Artikel 37

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 1 januari 2021.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i

På Europaparlamentets vägnar

Ordförande

På rådets vägnar

Ordförande

BILAGA I

BESKRIVNING AV DE INSATSER SOM ANGES I KAPITLEN II, III OCH IV

1. PROGRAMOMRÅDE 1 – MOBILITET I UTBILDNINGSSYFTE

- 1.1 Mobilitet i utbildningssyfte: mobilitet på kort eller lång sikt, för grupper eller enskilda personer, avseende flera olika temaområden och studieämnen, inbegripet framtidsorienterade områden såsom det digitala området, klimatförändringar, ren energi och artificiell intelligens.
- 1.2 Ungdomsverksamhet: verksamhet som syftar till att hjälpa unga att engagera sig och lära sig att delta i det civila samhället, för att öka medvetenheten om europeiska gemensamma värden och främja dialog mellan unga och beslutsfattare på lokal, regional, nationell och europeisk nivå.
- 1.3 DiscoverEU: en informell och icke-formell utbildningsverksamhet med en tydlig lärandekomponent och en inkluderande dimension, i form av lärande och resor i Europa för att stärka känslan av att vara en del av unionen och göra det möjligt för deltagarna att upptäcka Europas kulturella och språkliga mångfald.

2. PROGRAMOMRÅDE 2 – SAMARBETE MELLAN ORGANISATIONER OCH INSTITUTIONER

2.1 Partnerskap för samarbete: olika samlarbetsverksamheter som utförs gemensamt av organisationer och institutioner från olika länder som särskilt syftar till att utbyta och utveckla nya idéer och praxis, utbyta praxis och metoder och ställa dem mot varandra samt utveckla och stärka nätverksparter. Denna insats omfattar småskaliga partnerskap som är särskilt utformade för att främja bredare och mer inkluderande tillgång till programmet genom verksamheter med lägre bidragsbelopp, kortare löptid och enklare administrativa krav.

2.2 Partnerskap för spetskompetens: olika partnerskapsprojekt och nätverk för utbildningsanstalter och utbildningsanordnare som syftar till att främja spetskompetens och en förstärkt internationell dimension samt till att utarbeta långsiktiga strategier för att förbättra kvaliteten på systemnivå inom alla utbildningsområden, särskilt genom gemensamt utvecklade innovativa praxis och pedagogik, höga nivåer av inbyggd mobilitet och ett tydligt fokus på tvärvetenskap, nämligen följande:

2.2.1 Sammanslutningar mellan lärosäten (Europauniversitet) som utarbetar gemensamma långsiktiga strategier för utbildning, forskning och innovation av hög kvalitet, och för tjänster till samhället, baserat på en gemensam vision och gemensamma värden, höga nivåer av mobilitet och ett tydligt fokus på tvärvetenskap och öppna studieprogram som kombinerar moduler i olika länder.

2.2.2 Partnerskap för yrkesutbildningsanordnare (plattformar för yrkeskunskapscentrum) som är inbyggda i lokala och regionala strategier för hållbar tillväxt, innovation och konkurrenskraft som gemensamt arbetar med transnationella yrkesutbildningsprogram av hög kvalitet som fokuserar på att möta aktuella och framväxande kompetensbehov inom olika sektorer.

2.2.3 Integrerade studieprogram (Erasmus Mundus gemensamma masterprogram) som erbjuds av lärosäten som är etablerade i Europa och andra länder i världen och som främjar spetskompetens inom högre utbildning och världsomspännande internationalisering.

Den insats som avses i punkt 2.2 kan också stödja partnerskapsprojekt och allianser för att främja spetskompetens inom områdena för skolutbildning och vuxenutbildning.

2.3 Partnerskap för innovation: partnerskap på områdena för utbildning och ungdom som syftar till att utveckla innovativa metoder, nämligen följande:

2.3.1 Allianser: strategiskt samarbete mellan viktiga aktörer på utbildningsområdet och inom näringsliv och forskning som främjar innovation och modernisering av utbildningssystem.

2.3.2 Projekt som främjar innovation, kreativitet, e-deltagande och socialt entreprenörskap på områdena för utbildning och ungdom.

- 2.4 Ideella idrottsevenemang: evenemang som anordnas antingen i ett land eller samtidigt i flera länder för att öka medvetenheten om idrottens betydelse på olika områden såsom social inkludering, lika möjligheter och hälsofrämjande fysisk aktivitet.
- 2.5 Onlineplattformar och verktyg för virtuellt samarbete på områdena för utbildning och ungdom.

3. PROGRAMOMRÅDE 3 – STÖD TILL POLITIKUTVECKLING OCH SAMARBETE

- 3.1 Förberedande och genomförande av unionens allmänna och sektorsspecifika politiska målsättningar som består av flera olika verksamheter som strävar efter att inspirera och stödja politik och strategier på områdena för utbildning, ungdom och idrott, inbegripet EU:s politiska målsättningar och strategier inom olika utbildningssektorer, på ungdoms- och utbildningsområdet, inbegripet verksamheter som stöder politiskt samarbete på europeisk nivå. Detta programområde innefattar även stöd till politiska experiment på europeisk nivå, stöd till verksamheter som syftar till att ta itu med framväxande utmaningar på olika temaområden samt stöd till kunskapsinsamling, inbegripet undersökningar och studier.
- 3.2 Stöd till unionsverktyg och unionsåtgärder för att främja kvalitet och öppenhet i fråga om kompetenser, färdigheter och kvalifikationer och erkännandet av dessa, inbegripet verksamheter som syftar till att underlätta överföring av studiemeriter, främja kvalitetssäkring, främja validering av icke-formellt och informellt lärande, inklusive kompetensförvaltning och vägledning, samt stöd till relevanta organ, nätverk och verktyg som underlättar utbyten på området öppenhet och erkännande.

- 3.3 Politisk dialog på utbildnings-, ungdoms- och idrottsområdet och samarbete med berörda parter, däribland flera olika verksamheter såsom konferenser och andra typer av evenemang, stöd till samarbete med internationella organisationer samt stöd till EU:s ungdomsdialog, unionsomfattande nätverk och europeiska organisationer med ett allmänt unionsintresse.
- 3.4 Åtgärder som bidrar till högkvalitativt och inkluderande genomförande av programmet, inbegripet stöd till verksamheter och organ, såsom resurscentrum, informationsnätverk och utbildnings- och samarbetsverksamhet som förbättrar genomförandet av programmet, bygger upp de nationella programkontorens kapacitet och förstärker strategiskt genomförande, och som tar vara på potentialen hos tidigare deltagare i Erasmus+-programmet och andra förmedlare som positiva förebilder.
- 3.5 Samarbete med andra unionsinstrument och stöd till annan unionspolitik, inbegripet stöd till verksamheter för att främja synergier och komplementaritet med andra unionsinstrument och nationella instrument och för att främja samarbete med de strukturer som genomför sådana instrument.
- 3.6 Verksamhet för att sprida kunskap och öka medvetenheten som syftar till att informera medborgare och organisationer om programmet och unionens politik på områdena för utbildning, ungdom och idrott.

4. JEAN MONNET-INSATSER

- 4.1 Jean Monnet-insatsen inom högre utbildning: stöd till lärosäten i och utanför unionen genom Jean Monnet-moduler, Jean Monnet-professorer och Jean Monnet-centrum samt genom Jean Monnet-projekt och nätverksaktiviteter.
 - 4.2 Jean Monnet-insatsen på andra utbildningsområden: verksamheter som syftar till att främja kunskap om unionsfrågor på utbildningsanstalter, såsom skolor och yrkesutbildningsinstitut.
 - 4.3 Stöd till särskilda institutioner som anges i artikel 8 c.
-

BILAGA II

INDIKATORER

Mätningarna av kvantitativa indikatorer ska delas upp, där så är lämpligt, efter land, kön och typ av insats och verksamhet.

1. Områden som ska övervakas
 - Deltagande i mobilitet i utbildningssyfte.
 - Organisationer och institutioner med en förstärkt europeisk och internationell dimension.
2. Inslag som ska mätas
 - 2.1 Programområde 1 – Mobilitet i utbildningssyfte:
 - 2.1.1 Antalet deltagare i verksamhet för mobilitet i utbildningssyfte inom programområde 1.
 - 2.1.2 Antalet organisationer och institutioner som deltar i programmet inom programområde 1.
 - 2.1.3 Antalet deltagare i verksamheter för virtuellt lärande inom programområde 1.
 - 2.1.4 Andelen deltagare som anser att de har dragit nytta av sitt deltagande i verksamheter för mobilitet i utbildningssyfte inom programområde 1.

- 2.1.5 Andelen deltagare som anser att de har en starkare känsla av europeisk tillhörighet efter att ha deltagit i verksamheter inom programområde 1.
- 2.2 Programområde 2 – Samarbete mellan organisationer och institutioner:
 - 2.2.1 Antalet organisationer och institutioner som deltar i programmet inom programområde 2.
 - 2.2.2 Andelen organisationer och institutioner som anser att de har utvecklat praxis av hög kvalitet till följd av sitt deltagande i programområde 2.
 - 2.2.3 Antalet användare av plattformar för virtuellt samarbete som stöds inom programområde 2.
- 2.3 Programområde 3 – Stöd till politikutveckling och samarbete:
 - 2.3.1 Antalet organisationer och institutioner som deltar i bidragsfinansierade insatser inom programområde 3.
- 2.4 Inkludering:
 - 2.4.1 Antalet personer med begränsade möjligheter som deltar i verksamheter inom programområde 1.
 - 2.4.2 Antalet nya organisationer och institutioner som deltar i programmet inom programområde 1 och 2.

2.5 Förenkling:

2.5.1 Antalet småskaliga partnerskap som får stöd inom programområde 2.

2.5.2 Andelen organisationer och institutioner som anser att förfarandena för att delta i programmet är proportionella och enkla.

2.6 Klimatbidrag:

2.6.1 Andelen verksamheter som arbetar med klimatmål inom programområde 1.

2.6.2 Andelen projekt som arbetar med klimatmål inom programområde 2.
